

Şubat 2004, Sayı 1
ISSN 1301-1863

Bilkent

D e r g i s i

**Prof. Norman Stone'la
röportaj**

**Prof. Dr. Varol Akman'la
felsefe üzerine**

**Bilim ve sanat
mozaikte buluştu**

Üniversiteden haberler

Mezunlardan haberler

BİLMED'den haberler

Sınıf notları

Cyberpark

**Tamer Karadağlı:
"Beni Bilkent şekillendirdi."**

Bilkentli otelciler

İçindekiler

04

Üniversiteden Haberler 04

Yabancı Basında Bilkent 11

Bir Norman Stone Portresi 16

Talat Halman 20

Bilgisayar Profesörü
Felsefeyle Ne Yapar 22

Bilim ve Sanat Mozaikte
Buluştu 26

Book Reviews 30

Tamer Karadağlı:
"Beni Bilkent Şekillendirdi" 34

Türkiye'nin Silikon Vadisi:
Cyberpark 36

Bilkentli Otelciler 38

Mezunlardan Haberler 42

Mezunlardan Mektuplar 45

Sınıf Notları 46

BİLMED 48

09

16

26

36

42

Bilkent

Sayı:1 • Şubat 2004

Bilkent Üniversitesi
adına sahibi
Prof.Dr. Ali Doğramacı

Editör
Prof. Dr. Zeki Kuruoğlu

Yayın Yönetmeni
Nur Köküöz Üçok

Katkıda bulunanlar
Fırat Caner
Tuğçe Korhan
Özlem Aydın
Filiz Güleriyüz

Fotoğraflar
Aydın Ramazanoğlu
Murat Gürzumar

BİLMED üyelerine ve
Bilkent Üniversitesi
Mezun Kimlik Kartı
sahiplerine ücretsiz olarak
gönderilir.

Yayına Hazırlayan / Renk ayırımı
Baskı /Yapım

REK MAY
REKLAM VE TANITIM LTD. ŞTİ.
www.rekmay.com.tr

Adres
Bilkent Dergisi
Bilkent Üniversitesi
Öğrenci Dekanlığı
06800 Bilkent, Ankara
Faks:312-2902430
www.bilkent.edu.tr
dergi@bilkent.edu.tr

Yazılardaki görüş ve
düşüncelerin sorumlusu
sahipleridir.

Kurucumuz Prof. Dr. İhsan Doğramacı 2003 ÖSS Şampiyonlarını konutunda ağırladı

Üniversitemiz kurucusu ve Mütevelli Heyeti Başkanı Prof. Dr. İhsan Doğramacı, ÖSS'de yüksek puanlar alarak

Bilkent'i kazanan ve hepsi burslu okuyacak olan öğrencileri konutunda kabul etti; başarılarından

dolayı hepsini tek tek kutladı. Toplantıda Rektör Prof. Dr. Ali Doğramacı ve Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Abdullah Atalar da hazır bulundu.

Prof. Doğramacı öğrencilerle sohbet etti ve "Bilkent'te araştırmaya önem veririz. Burada başarınız için gereken her çeşit ortam vardır. Düşünen, araştıran ve kendini yenileyen öğrenciler yetiştirmek istiyoruz. Bilkent, Türkiye'deki diğer üniversitelerle değil, dünyayla yarışıyor" dedi. Öğrencilerin spor ve müzikle ilgilenmelerini istedi; üniversitede bu imkânı fazlasıyla bulacaklarını söyledi.

Hocabey, toplantıya katılan ünlü piyanist Gülsin Onay'dan kısa bir piyano parçası çalmasını rica etti. Onay, Chopin'in Polonez'inden bir bölüm seslendirdi. Daha sonra hep birlikte bir hatıra fotoğrafı çektiler.

Prof. Dr. Bülent Özgüç'e Polonya'dan madalya

Polonya Cumhuriyeti Ankara Büyükelçisi Andrzej Ananicz, Polonya Cumhurbaşkanı Aleksander Kwasniewski adına Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Bülent Özgüç'ü "Polonya Üstün Hizmet Subay Haçı" ile onurlandırdı.

Büyükelçilikte verilen bir kokteylde madalya sunumundan önce bir konuşma yapan Büyükelçi Ananicz, Prof. Dr. Özgüç'ün Polonya'daki plastik sanatlar okullarıyla akademik işbirliğini başlatan kişi olduğunu belirterek, 1990 yılından bu yana 11 Polonyalı sanatçının Bilkent Üniversitesi'nde güzel sanatlar öğretim görevlisi olarak görev yaptığını ve şu anda da üniversitede 3 Polonyalı öğretim görevlisi olduğunu belirtti. Prof. Dr. Özgüç, yaptığı konuşmada

Polonya ile Türkiye arasındaki kültürel ve sanatsal işbirliğine dikkat çekti ve nişanı almaktan gurur duyduğunu, onu yaşamı boyunca titizlikle saklayacağını söyledi.

Polonya Cumhuriyeti tarafından, Prof. Dr. İhsan Doğramacı ve Prof. Dr. Ali Doğramacı'ya da daha önce benzeri nişanlar verilmişti.

Aklın yolu kaçıtır?

Bilkent Üniversitesi İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesi Türk Edebiyatı Bölümü Başkanı Prof. Talat Sait Halman'la ilgili bir kitap yayımlandı: "Aklın Yolu Bindir"... Cahide Birgül tarafından yapılan söyleşiler Halman'ın engin yaşantısını aktarıyor. Bu bir "Talat S. Halman Kitabı". Türkiye'de pek çok ilke imza atmış bu büyük kültür adamının yaşantısı, daha önce konuşulmamış, yazılmamış tüm ayrıntılarıyla bu kitapta ele alınıyor. Aklın Yolu Bindir, bir solukta okunan, duygulandıran ve bir yaşama neler sığdığını düşündürülen bir kitap.

T.İş Bankası Kültür Yayınları, 521 sayfa.

Kinet Höyük Arkeoloji Kazısı

Yaz tatilinde boş durmayan arkeoloji sınıfı öğrencileri, Dr. Marie-Henriette Gates başkanlığında İskenderun'un doğusunda bulunan Kinet höyük yerleşim yerine araştırma yapmaya gittiler. Bu araştırma grubuna Bilkent Üniversitesi Arkeoloji Bölümü'ndeki her sınıftan toplam 15 öğrenci katıldı.

Gruba Antakya Mustafa Kemal Üniversitesi'nden de bir grup eşlik etti. Zorlu hava şartlarına rağmen kazılarına devam eden gruplar birçok arkeolojik eser buldular. Buluntular arasında en önemlileri Gümüş Çağı ve Helenistik döneme ait evler ve o dönemlerde kullanılan ev eşyalarıydı. Kazılara sabah 05.30'da başlayan grup, geç saatlere kadar çalıştılar.

Kampusta bazı bölümlerin yeri değişti

Kampusta bazı bölümlerin yeri değişti. İngilizce Dili Meslek Yüksek Okulu Merkez Kampus'tan Doğu Kampus'a; Bilgisayar Teknolojisi Meslek Yüksek Okulu, Büro Yönetimi Yüksek Okulu ve "Kültürler, Medeniyetler ve Fikirler" (CCI) Programı Merkez Kampus G Binası'na taşındı. Ayrıca Amerikan Kültür ve Edebiyatı Bölümü'nün de bu binaya taşınması planlanıyor.

Küresel ve Uluslararası İlişkiler Programı

Yeni eğitim döneminde Bilkent-SUNY Binghamton işbirliği ile yeni bir ortak lisans programı açıldı: Küresel ve Uluslararası İlişkiler.

Öğrenciler, Bölüm Başkanı Yrd. Doç. Dr. Pınar Bilgin ve Bölüm Asistanı Behice Özlem Gökakın ile

Bu program YÖK ile New York Eyalet Üniversitesi Sistemi (State University of New York - SUNY) arasında yapılan bir anlaşma çerçevesinde gerçekleşti. Dört yılı kapsayan programda öğrenim gören öğrenciler hem SUNY'den hem de Bilkent'ten lisans diploması alacak.

Bu eğitim, diplomatik veya akademik kariyer yapmak ya da özel sektörde çalışmak isteyenler için eşsiz bir temel sağlıyor.

*“Hedef
küreselleşen dünyaya
gerçek anlamda
küresel bir Uluslararası
İlişkiler Programı ile
yaklaşmak”*

Bilkent-SUNY Küresel ve Uluslararası İlişkiler Ortak Lisans Programı Koordinatörü Yrd. Doç. Dr. Pınar Bilgin'den konuyla ilgili ayrıntılı bilgi aldık:

“Küresel ve Uluslararası İlişkiler dört yıllık bir program. Öğrenciler, birinci ve üçüncü sınıfları Bilkent'te, ikinci ve dördüncü sınıfları SUNY Binghamton Üniversitesi'nde okuyacaklar. Bu dönem 27 öğrenci kaydını yaptırdı.

Biz üniversiteden heyet olarak Binghamton'a gidip, oradaki üniversiteyi gördük. Öğrencilerimizin nerede kalacaklarını, nerede ders yapacaklarını yakından inceledik.

Öğrenciler dört yıl boyunca belirli sayıda kredinin bir kısmını Türkiye'de, bir kısmını da ABD'de tamamlayacaklar. Dördüncü yılı ABD'de okumalarının ve orada mezun olmalarının onlar için bir avantajı da bir yıl daha ABD'de kalabilme hakkı kazanacak olmaları. Bu bir yılı staj yaparak, iş arayarak ya da çalışarak geçirebilecekler. Bu çok önemli bir fırsat. Ayrıca ABD'deki eğitim, öğrencilere Amerikan iç ve dış politikası, Amerikan ekonomisi gibi, Türkiye'de verilmeyen dersleri alabilme imkânı verecek. Bir avantajları da İngilizce bilgilerini doğal ortamında geliştirme. Uluslararası örgütlerin olduğu

bir eyalette bulunmaları ve başkent Washington'a yakınlığı nedeniyle Kongre'yi ve Beyaz Saray'ı ziyaret edebilme şanslarının bulunması da büyük bir avantaj.

Programa giriş için 250 taban puan şartı getirilmişti. Yoğun ilgi sonucu, taban puan 288'e çıktı. Sırf bu programa katılmak için yeniden sınava girenler, hattâ okudukları okuldan ayrılıp Bilkent'e gelenler bile oldu. COPE sınavını geçen 10 öğrenci bu yıl 1. sınıfa başladı.”

SUNY - Binghamton Üniversitesi

Dünya Doğramacı için yazdı

Çocuk sağlığı ve eğitime verdiği 65 yılın anısı olarak, Uluslararası Pediatri Derneği ve Dünya Sağlık Teşkilatı tarafından derlenen ve Uluslararası Pediatri Derneği Başkanı Prof. Jane G. Schaller ve Dünya Sağlık Teşkilatı Temsilcisi Prof. Tomris Türmen'in editörlüğünü üstlendiği "Book of Tributes", Bilkent Konser Salonu'nda yapılan bir törenle Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya sunuldu. Piyanist Gülsin Onay'ın solist olarak katıldığı Bilkent Senfoni Orkestrası'nın verdiği bir konserle başlayan törende, anı kitabını Prof. Doğramacı'ya 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel takdim etti. Törene, çeşitli ülkelerden davet edilen akademisyen ve bilim adamları katıldı. Prof. Doğramacı'ya farklı zaman ve yerlerde yakın olmuş 8 değerli konuş-

macı törende yer aldı; onunla nasıl tanıştıklarını anlattı ve düşüncelerini ilettiler. Prof. Doğramacı'nın 22 Temmuz 1946 yılında Dünya Sağlık Teşkilatı'nın anayasasını imzaladığı sırada çekilmiş anlamlı bir fotoğrafı da sahneye yansıtılmıştı.

Kitabın kendisine verilmesinin ardından kısa bir konuşma yapan Prof. Doğramacı, "Genellikle bu gibi kitaplar kişinin vefatından sonra yayımlanır. Bunu şimdi alabilmem benim için büyük bir şereftir" dedi.

"Children in his Heart, Youth on his Mind" adlı kitapta, 41 ülkeden 50 önemli devlet adamı, uluslararası politikacı ve meslek sahibi kişinin Prof. Doğramacı hakkında yazdıkları yer alıyor.

"Professor Doğramacı, you have devoted your entire life, and your whole family fortune, to the noble causes of child health and higher education."

In short, Professor Doğramacı, you are indeed a model citizen of the world, such as the United Nations would wish to find in every country."

Kofi Annan, Secretary-General of the United Nations

"In my now many years of both private and public life, I cannot recall ever having met such a 'larger than life' figure than İhsan Doğramacı."

Philanthropist, world-renowned paediatrician, an exceptional linguistic (in addition to Turkish, Arabic, French, English, German and Persian), and founder of many institutions, including universities and hospitals."

Donald J. Johnston, Secretary-General, OECD

Prof. Doğramacı, Dünya Sağlık Teşkilatı anayasasına imza atmış kişiler arasında bâlen bayatta olan tek kişi

*Dr. İhsan DOĞRAMACI
Signing the World Health Organization Constitution,
New York, 22 July 1946*

Moskova'da Genç Türk Sanatı : B4

Zekiye Sankartal, Evren Erlevent,
Erdem Yücel, Başak Kaptan

Moskova'daki Rus Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde Yrd. Doç. Zekiye Sankartal ve Güzel Sanatlar Bölümü yüksek lisans öğrencileri Erdem Yücel, Başak Kaptan ve Evren Erlevent'in en son yapıtları sergilendi.

Öğretim görevlisi Nina Kertselli'nin küratörlüğünde gerçekleşen ve adı Bilkent'in 'B'si ile katılımcı sayısını belirten '4' rakamının bir araya getirilmesi sonucu ortaya çıkmış olan 'B4' sergisi, Moskova'nın güncel sanat yaşantısında tam anlamıyla kültürel bir etkinlik oldu. Türk sanatçıların kullandığı çağdaş teknolojiler ve

içinde yaşadığımız dünya hakkındaki keskin gözlemleri, getirdikleri özgün yorumlarla birleşince basın ve kamuoyu tarafından ilgiyle karşılandı. "Bu sergi, Rus kamuoyunun genç Türk sanatçılarını tanımaları için ilk olanak oldu" diyen Irina Kulik "Türk sanatının Amazonları" isimli makalesinde "'B4' sergisindeki Türk sanatçılar, sanatın dilini oldukça doğal alıyorlar. Üniversite'de bu dili öğrendiler ve şimdi ilgilerini çeken herhangi bir konu üzerinde konuşmak için rahatlıkla kullanabiliyorlar" değerlendirmesini yaptı.

Öğrenci Konseyi seçimleri sonuçlandı

Öğrenci Konseyi Yürütme Kurulu'na 134 aday arasından Ekrem Kerem Oktay (POLS/3), Ertuğrul Emre Taşdemir (MAN/3), Ayşe Mine Ergün (TRIN/3), Can Selçuki (MBG/1) ve Ali Üstüner (LAW/1) seçildi.

Öğrenciler, Bilkent Üniversitesi Bilgisayar Merkezi tarafından geliştirilmiş elektronik ortamda, sanal sandıklar- da ilk kez oy kullandı. Üç turda yapılan öğrenci sınıf temsilcileri seçimlerini takiben, 27-28 Ekim günlerinde Bölüm ve Fakülte/Yüksek Okul Öğrenci Temsilcileri seçildi. Bu seçimler sonunda 11 temsilciden oluşan Öğrenci Konseyi belirlendi. 31 Ekim'de yapılan nihai seçimde ise Öğrenci Konseyi, Yürütme Kurulu üyelerini belirledi ve Ekrem Kerem Oktay, Konsey Başkanı seçildi.

Öğrenci Konseyi yönetiminde ilk kez görev alan öğrenciler, yoğun ve iddialı bir kampanya sonucu seçimleri kazandıklarını söylüyorlar. "Üniversitemizde Bilkent ruhunun eksik olduğunu düşünüyoruz ve öncelikle bunu geliştireceğiz. Öğrenciler hangi siyasi görüş ve fikre sahip olurlarsa olsunlar, önce Bilkentli olmalılar. Bunu yürekte söyleyebildiğimiz zaman bu ruhu yakalayabileceğimize inanıyoruz" diye konuşan Konsey Başkanı, aynı zamanda kampus yaşamının renklenmesi ve kulüplerin daha etkin çalışması gerektiğine inanıyor.

Değişim Programı Öğrencileri

Bilkent Üniversitesi 2003-2004 akademik yılında Amerika ve Avrupa'nın çeşitli üniversitelerinden gelen otuz 'misafir' ve 'değişim' öğrencisini ağırlıyor. Öğrencilerin on yedisi, Bilkent'in değişim programı bünyesinde en sık birlikte çalıştığı partner üniversitelerden biri olan University of California'dan geliyor. Diğer 13 öğrencinin geldiği üniversitelerse şöyle: Southern Denmark University (Danimarka), Inholland University (Hollanda), Institut Libre Marie Haps (Belçika), Kalamazoo College (ABD), Granada University (İspanya), Penn State University (ABD), Dresden University (Almanya), Maastricht University (Hollanda) ve California State University (ABD).

İçinde olduğumuz akademik yılda, değişim programı çerçevesinde 17 Bilkent öğrencisi Amerika ve Avrupa'daki çeşitli üniversitelerde bulunuyor. Bu üniversiteler, University of California'nın (ABD) çeşitli kampusları, University of Southern Denmark (Danimarka), Pforzheim University (Almanya), University of Maine (ABD) ve Institut Libre Marie Haps (Belçika).

Bilkent Üniversitesi'nin, 1996 yılında dört öğrenci gönderip, bir öğrenci ağırlamak suretiyle başlattığı değişim programı kapsamında Bilkent Üniversitesi şimdiye kadar 103 değişim öğrencisi ve 46 misafir öğrenci kabul etmiştir. 129 Bilkent öğrencisi de değişim programından yararlanmıştır.

Yunanistan'da 12 Aralık 2003 tarihli Athens News'da Mark Dragoumis'in "Analyse this" başlıklı köşesinde yayımlanan Bilkent Üniversitesi'ni konu alan yazısını aynen aktarıyoruz.

athensnews

Analyse this

All hope is not yet lost for Greece's academia

MARK DRAGOUMIS

HERE is a quote from an 'Analyse This' column, published on 30 July 2002 when Greek university teachers were again on strike. "Let us agree it would not be utopian to allow private universities (domestic or foreign) to operate in Greece alongside the highly regulated, state-run, rigid, costly, inefficient - and striking - Greek academia.

Utopia, as it happens, is not too far away, as Professor Thanos Veremis of Athens University and friend of this columnist found recently when he visited the capital of neighbouring Turkey. There, in a suburb of Ankara, is Bilkent University, modelled on the best US universities. The campus is large and tree-lined, the premises spotless, the professors dedicated to their full-time teaching and research duties, the students hard working and the libraries well-stocked. Prof Veremis was particularly impressed that library was supplied with a sets of earphones, thus allowing students to listen to music while reading. In this non-profit making, privately-run Turkish university the lectures are in English, the students pay fees, except for the bright but poor who benefit from generous scholarship schemes. Bilkent is a success story.

Meanwhile, anecdotal but reliable evidence reaching this columnist from Greek universities plunges one into serious depression. There is the case of the student who was failed seven (yes, seven) times and can keep trying indefinitely. At least the professor who keeps failing him shows some concern about letting graduates such as him loose on an unsuspecting public. Many of his colleagues are much more relaxed about student performance and much more interested in making money in outside jobs letting their assistants do the teaching. One of those sent recently to the lecture room two such assistants - strongly reminiscent of the hilariously incompetent pair described by Kafka in

his 'Castle' - to teach on his behalf. The first one was so terrorised that he could hardly speak. The second was a loquacious person full of himself who interrupted and corrected his rhetorically challenged colleague so often that the students started making fun of both. The selfsame professor cut his lecture short one day because - as he told the students with some pride in his voice - he had "an appointment with the minister". Another time, an evening lecture was cancelled because of a faulty bulb that left the students in the dark...literally this time. No wonder Greek families (some 70,000 thousand of them, last count) bleed themselves white to send their offspring to study abroad. According to the OECD, in 2002 Greece was the country with the most students abroad per million of population, ie 5,257, followed by Malaysia with 1,777. Greeks studying in British universities number 25,674 and come first, forming 10 percent of the foreign student population in the UK. In second place are the Chinese with 17,682 students.

There are those who hope that the Greek system can be reformed from within. They are wrong. Most Greek academics love it because it allows them to look after themselves without any interference from any supervising authority. Students do grumble but they too are happy with a system that makes minimal demands upon their time and effort. Politicians are glad to control appointments and to spread universities - nay even university departments - thin on the ground all over the country, especially in their constituencies.

The picture is not all bleak. New Democracy, Greece's main opposition party, officially supports the creation of private universities in Greece. Mr Hatzidakis, one of its younger and most enterprising MEPs, rattled recently the academic establishment by securing on November 28 a vote in the Legal Affairs

and Internal Market Committee of the European Parliament in favour of the recognition of degrees issued by any institution under franchise or affiliated with a recognised EU university. Such establishments, called liberal studies centres are allowed to operate in Greece but are supervised by the ministry of trade (not education) and the degrees they issue are not 'recognised' by the state. This means that if their graduates apply for a state job they will be treated only as school-leavers.

The Greek constitution specifies that only the state can issue university degrees in Greece. The European Court in Luxembourg begs to differ. In its decision of November 13 on the case of Valentina Neri (an Italian student that had recourse to the court), it condemned Italy for not recognising degrees issued by local affiliates of recognised universities and clarified that this be considered a precedent for all such cases. The European Parliament is about to legislate in the same spirit in its forthcoming plenary session. Meanwhile in Greece, the Council of State refuses to acknowledge the primacy of European legislation in this instance, and the 'progressive' intelligentsia are up in arms to avert any potential challenge to the state's monopoly on university education. What exactly, one wonders, is the Greek academic establishment afraid of? After all, private universities, if allowed, will operate at a disadvantage, as they have to charge for a service that the state provides free.

No matter. Things may change as Greek families begin to realise that fee-paying students in the US - and in Bilkent University for that matter - would never tolerate missing a lecture because of a burned bulb.

ATHENS NEWS, 12/12/2003, page: A99
Article code: C13044A996

UNICEF'e Bilkent desteği

UNICEF Türkiye Milli Komitesi Onursal Başkanı Prof. Dr. İlhan Doğramacı'nın ve Bilkent Üniversitesi'nin katkılarıyla UNICEF Türkiye Milli Komitesi yeni bir atılım yaptı ve şehir içindeki ofis ve satış mağazasını kapatarak Bilkent Üniversitesi kampüsüne geçti. Bu yeniden yapılanma çerçevesinde UNICEF, Bilkent Üniversitesi içinde (kampüsteki yeni yerine geçinceye kadar) geçici bir satış ofisi açtı. Bu ofisin yönetimini ise UNICEF Türkiye Milli Komitesi Derneği Yönetim Kurulu kararı ile kurulan UNICEF Dostları Milli Komitesi üyeleri üstlendiler.

UNICEF Dostları Milli Komitesi Bilkent camiasından bir grup gönüllü hanımdan oluşuyordu. Gruptan 12 kişi Bilkent'te Merkez Lojmanlar 20/2' deki geçici satış ofisinde Salı ve Perşembe günleri saat 11:30 ile 16:00 arasında çalışıyorlar ve UNICEF ürünlerinin satışı ile ilgileniyorlar. UNICEF Dostları Milli Komitesi, UNICEF'in tanıtılması, maddi ve manevi destek sağlanması başta olmak üzere UNICEF'i her yönden desteklemek amacıyla oluşturulmuş.

UNICEF Türkiye Milli Komitesi'nin desteklediği projeler arasında Erken Çocukluk Gelişimi, Kız Çocuklarının Eğitimi, Aşılama ve Çocukların Korunması sayılabilir. Özellikle,

Millî Eğitim Bakanlığı ile UNICEF'in Haziran 2003'te başlattıkları **"Haydi Kızlar Okula"** kampanyasında, 2005 yılı sonuna kadar, öncelikli 50 ilde okula hiç gitmemiş ya da okulu bırakmış kız çocuklarının hepsinin ilköğretimi tamamlaması sağlamaya çalışılmaktadır.

(Türkiye'de yaklaşık 640,000 kız çocuğu, okul çağında olduğu halde okuma yazma bilmemektedir. Kız çocuklarının yüzde 40'ı, ilkokulu yarıda bırakmış, yüzde 13'ü ise okula hiç kayıtlı olmamıştır. Bazı illerde 7-13 yaş arasındaki kızların yüzde 50'si okula gitmemektedir. Köylerde ise 11-15 yaş arasındakilerin yüzde 60'ının okula kaydı yoktur.)

"Haydi Kızlar Okula" kampanyasının 2005 hedeflerine varabilmesi için siz de UNICEF'e destek olabilirsiniz:

- Sevdiklerinize göndermek için dünyada büyük ilgi gören UNICEF tebrik kartlarını ve hediyelik ürünlerini (ajanda, takvim, t-shirt, oyuncak, kupa, tabak, şapka, çanta gibi) seçebilirsiniz.
- UNICEF Türkiye Milli Komitesi'nin banka hesaplarına şahsınız veya şirketiniz adına bağış yapabilirsiniz. UNICEF Türkiye Milli Komitesi Derneği, Bakanlar Kurulu'nun

12.11.1974 tarih ve 7/9055 sayılı kararı ile "Kamu Yararına Çalışan Dernek" statüsündedir. Şirketler yaptıkları bağışları vergiden düşebilirler. UNICEF Milli Komitesi her bağış karşılığında, kişi ve şirketlerin adresine bağış makbuzu göndermektedir.

Vakıfbank, Çankaya Şubesi,
Hesap No: 2008574 (Kampanya)

İş Bankası, Çankaya Şubesi,
Hesap No: 500

Yapı Kredi Bankası, Hacettepe Şubesi,
Hesap No: 1920101-3

Yapı Kredi Bankası, Bilkent Şubesi,
Hesap No: 194005-2

- Turkcell'in 3005 servis numarasına göndereceğiniz her bir boş kısa mesaj ile kampanyaya 5 milyon TL bağışta bulunabilirsiniz.
- UNICEF Türkiye Milli Komitesi'nin www.unicefturk.org adresindeki sitesinden elektronik mağazasına (<http://shop.tr.net.tr/unicef>) (adresinden) ulaşarak online alışveriş yapabilir, geçici satış mağazalarında ürünleri görebilir ya da 290 33 88 numaralı faksa Ayşegül Acarer dikkatine siparişlerinizi gönderebilirsiniz.

Projeye destek vermek için önerileriniz varsa aşağıda adları yazılı kişilerle temasa geçebilirsiniz.

Tel. 0312 290 33 90 - 91

Yagmur Üner, Türkan Mignon

0312 290 31 30

Yıldız Kuruoğlu veya Nilgün Baray

Toplumsal Duyarlılık Projeleri

Bilkent Üniversitesi Öğrenci Konseyi koordinatörlüğünde 1999 yılından beri devam eden Toplumsal Duyarlılık Projeleri, toplumsal sorumluluk bilincine sahip gönüllü öğrencilerin katkılarıyla gerçekleştiriliyor.

Tarafsızlık, toplumsal fayda, gönüllülük, süreklilik ve aktif katılım ilkelerini benimseyen gönüllü öğrenciler her akademik yıl çeşitli toplumsal projeler üretip, bunları hayata geçiriyorlar. Geçen dönem içinde 250 aktif gönüllü yaklaşık 1800 kişiye hizmet götürdü.

Hizmetler:

Kişisel gelişim hizmetleri, genellikle, eğitim koşulları yetersiz ve maddi imkânları az olan ailelerin yaşadığı yerleşim bölgelerindeki ilköğretim okullarında uygulanıyor. Burada gönüllüler öğrencilere kültür, spor, oyun gibi konularda destek oluyorlar: Satranç öğretiyorlar; müzik, tiyatro, folklor çalışmaları yaptırıyorlar; şiir dinletileri ve bilgi yarışmaları düzenliyorlar. Ayrıca, toplu müze ziyaretleri yapıyor, birlikte sinema ve tiyatroya gidiyorlar. Kısaca, öğrencilerin okul ve ailelerinin olanaklarıyla katılma imkânı bulamadıkları etkinlikleri onlar için düzenliyorlar. Bu dönem Gönüllü Eğitim Projesi'yle, altı ilköğretim okuluna eğitim ve kültür desteği verecekler.

2003-2004 akademik yılında 2400 kişiye hizmet götürmeyi hedefliyorlar.

Bu hizmetlerin bazıları:

- * İlköğretime destek ve sosyal aktivite programları
- * Manevi Evlat Projesi'yle huzurevlerine yönelik ziyaret ve çalışmalar
- * Eğitim İşçileri Projesi'yle bir toplum eğitim merkezini ziyaret
- * Toplum Gönüllüleri Grubu Projesi'yle Bilkent Üniversitesi personelinin maddi yetersizlik içinde olanların çocuklarına yönelik eğitim
- * Yetiştirme Yurtları Projesi'yle Sincan'da bir yetiştirme yurdunda çalışma

Öğrenciler, seçtikleri projeyi, takım arkadaşlarıyla birlikte şekillendiriyor ve bir proje danışmanı gözetiminde gerçekleştiriyor.

“Sorunun değil, çözümün bir parçası olun” diyerek öğrencilere çağrıda bulunan Toplumsal Duyarlılık Projeleri gönüllüleri, her dönemin başında, çeşitli afişlerle, Bilkent News ve Radyo Bilkent anonslarıyla katılımcılara çağrıda bulunuyor. Bu yıl, projelere 250 gönüllüyle başlayan grup, 2400 kişiye hizmet vermeyi amaçlıyor.

Projenin hedefleri:

- Sorun değil, çözüm olmak
- Var olan genç potansiyeli kullanmak
- Sorumluluk bilinci oluşturmak
- Toplumsal dayanışma ve sivil toplum bilinci oluşturmak
- Sosyal hayata uyum sağlamak
- Toplumun değişik sosyal gruplarına ulaşmak
- Diğer üniversitelere model oluşturmak

Bağlantı için:

Bilkent Üniversitesi Öğrenci Konseyi Binası
Tel: 0312-290 21 57 • e-mail: tdp@bilkent.edu.tr

2003-2004 akademik yılında 2400 kişiye hizmet götürecekler.

“Kendi dışımızdaki farklı dünyaları, farklı hayatları tanımak bizi çevremize ve diğer insanlara karşı daha duyarlı yapıyor. Bu projelerin gönüllere kazandırdığı bence en önemli şey toplumda gözlemledikleri sorunları, yanlış buldukları şeyleri eleştirmek veya karalamak yerine ‘Bu nasıl düzeltilebilir ya da nasıl daha iyi bir hâle gelebilir?’ şeklinde düşüncelerini, çözüm üretmelerini sağlamak olmuştur. Bu herkesi daha pozitif ve hayatı daha yaşanılır kılmaz mı?”

Burak Yılmaz, MATH 3

Oxford'dan Bilkent'e

Bir Norman Stone Portresi

**Bilkent Üniversitesi
Uluslararası İlişkiler
Bölümü'nde öğretim
üyeleri olan Prof.
Norman Stone bir
tarihçi. Orta Avrupa
ve Rusya tarihi ana ilgi
alanları. Bir konferans
vermek üzere 1995
yılında Türkiye'ye ilk
kez geldiğinde, Türkiye
hakkında tek bir şey
biliyordu: Atatürk...**

Prof. Stone'nun 1997 yılında Bilkent Üniversitesi'nde çalışmaya başlamasından bugüne kadar Türkiye hakkında yaptığı araştırmalar ve çalışmalar sayılamayacak kadar çok. Röportajda Norman Stone'un Türkiye'yle ilgili gözlemlerini de okuyacaksınız.

Oxford'dan Bilkent'e gelişiniz nasıl oldu?

Aslında şans eseri oldu. Nisan 1995'te Bilkent Üniversitesi'nde Bosna'yla ilgili bir konferansa katılmıştım. O sırada İngiltere basınında Bosna ve Hırvatistan'la ilgili yazılar yazıyor ve kızgınlığımı dile getiriyordum. Sanırım beni bu şekilde fark etmişlerdi. Türkiye'yi İstanbul havalimanına iner inmez sevdim; güzel bir yerdi. Hakkında pek bir şey bilmiyordum; ama genel olarak etkilenmiştim. Sonra Ali Doğramacı'yla karşılaştım. Burada, Rektörlük'te. Bana önce ne yaptığımı,

sonra da buraya gelip gelemeyeceğimi sordu. Samimi olmak gerekirse, İngiliz Üniversiteleri pek iyi durumda değil. Hocaların ücretleri az, öğrencilerin düzeyi düşük vs. Ama 55 yaşında erken emeklilik imkânı veriyorlar. Bu iyi bir şey. Çoğu hoca emekli olarak başka işlere ya da başka ülkelere gidiyor. Ben de Almanya'yı düşünüyordum. Bu arada Türkiye'yi de sevmiştim. Teklif gelince, neden olmasın diye düşündüm. Ve oldu! İlk iki yılım harikaydı. Sonra devamlı kadroya geçtim.

O yıllarda Türkiye hakkında ne biliyordunuz?

Öncelikle Atatürk'ü... Türkiye hakkında iki kitabım vardı: Biri Mansel'in Constantinopolis'i, diğeri de 1. Dünya savaşı ile ilgili bir kitap. O kadar iyi kitaplardı ki son yüz sayfalarını bunaldığımda okumak üzere saklamıştım. Hâlâ da okumadım!

Daha uzun yıllar Bilkent'te kalmayı düşünüyor musunuz?

Tabii, ölünceye kadar.

Polonyalı ressam Barbara Kaczmasowka Hamilton tarafından yıllar önce yapılan bir Norman Stone portresi.

Bilkent'te en çok neyi seviyorsunuz?

İlk olarak işlerin verimliliğini. Kütüphane çok iyi; şu anda en az 10 İngiliz üniversite kütüphanesinin bütçesine sahip. Türkiye için büyük bir gelişme bu. Bazı İngiliz üniversitelerinin 30 bin sterlini bile yok harcayacak. Ama 'Nasil olsa kimse okumuyor' da diyebilirsiniz.

İstanbul'la aranız nasıl?

İstanbul'da bir daire aldım, Galata'da. İyi bir yatırım. Bazı hafta sonlarını İstanbul'da geçiriyorum.

Ankara'da yaşam nasıl geçiyor?

Bilkent'te kalmaya çalışıyorum. Ankara'nın bir problemi, insanların ayrılıp gitmeleri. Burada iyi anlaştığım bir çevre vardı; başka yerlere gittiler. Çok seyahat ediyorum; İstanbul'a gidiyorum. Akşamları spor merkezine gidiyorum. Bir de yazdığım kitapla meşgul oluyorum.

Hangi kitap?

Bir çeşit tarih kitabı, 1960'larla ilgili. Türkiye'yle ilgili birkaç bölüm de var. Adına henüz karar vermedim. Muhtemelen "Atlantic Revival" gibi bir şey olacak. Türkiye çok önemli bir ülke; gerçekten bazen intihar düzeyinde kendini eleştiriyor. Ama dışarıdan bakınca önemli bir başarı öyküsü var Türkiye'nin...

Sizin görüşünüz böyle... Peki, Türkiye'de hocalık yaptığınızı söyleyince tepkiler olmuyor mu?

Açıkçası buraya geleceğimi duyunca bazıları şaşırmuşlardı. O aptal "Midnight Exspress" filmi bir kenara bırakabiliriz; ama Türkiye'nin adı geçince bir medya reaksiyonu oluşuyor. Akli başında insanlar böyle değil neyse ki. Beni modern Türkiye'yle ilgili kitapların azlığı endişelendiriyor. Nicole Pope'un kitabı iyi; ama kötü kitap da çok var.

Türkiye'de olmak kariyerinizi ve akademik çalışmalarınızı nasıl etkiledi? Burada yeni konulara ilgi duyduunuz mu?

Hititler'den başlayarak okuyunca çok ilginç bir dünya var burada. Erken Bizans'a, Hristiyanlığın yayılmasına kadar geliyorsunuz. Çok ilgi duyduğum bir teori var. İslam'ın yayılmasını Antik dünyanın bütünlüğüne borçlu olduğuna ilişkin bir teori. Bir Alman Doğu bilimci "İskenderiye olmadan Muhammed de olmazdı" demiş. Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemi ve modern Türkiye'yi okumaya dalıyorum. Bu son derece ilginç.

- Dışarıdan bakınca Türkiye'nin önemli bir başarı öyküsü var.
- Türkiye bazen intihar düzeyinde kendini eleştiriyor.
- AB'nin Türkiye'nin çıkarına olacağına gerçekten inanmıyorum.
- Ben Türk olsaydım Avrupa için can atmazdım.
- Türkiye liderlik meziyeti olan büyük liderlere ihtiyaç duyan bir ülke.
- Türkiye'ye yatıracak paranız varsa bono satın alırsınız. Çünkü bu kolay para kazanmanın yolu.
- Amerikalı bir diplomat, bana, Doğu'da kişi başına gelirin 600 \$ olduğu bir bölgenin kendilerinden ayrılmasına Türkler'in neden üzülmediğini anlayamadığını söyledi.
- Türk arkadaşlarım arasında 'Kürtlerle ebedi kardeşlik ilan edilip Kuzey Irak alınmalı' diyenler de var.

Türkçeyi nasıl öğrendiniz?

Zor oldu. Pek iyi konuşamıyorum. Her yerde İngilizce konuşulması birinci problem. İkincisi de yazmakta olduğum kitap için sürekli İngilizce okumak zorunda oluşum. Bir de Türkçe öğretiminin modern metodu, benim yetiştirildiğim katı gramer metoduna hiç uymuyor. Türkçe öğreten kitapların çoğu cümleleri, yapısını göstermeden tekrarlatıp duruyor. Ama Dost Kitabevi'nden satın aldığım, Öcalan'ın yakalanmasıyla ilgili "Operasyon" adlı kitabı okuyabildim ve anladım. Türkçeyi Öcalan sayesinde öğrendim diyebilirsiniz! Türkçe değişik bir dil. Okuyabiliyorum ama yazamıyorum.

İngiliz Üniversiteleriyle Bilkent arasında bir karşılaştırma yapabilir misiniz?

Bilkent, Amerikan üniversitelerini model almış. Öğrenciler, İngiliz üniversitelerine göre saat bazında daha çok ders görüyor, en azından Oxford ve Cambridge'e göre. Bilkent'te lisansüstü çalışmaların daha iyi olduğunu düşünüyorum. İngiltere'de lisansüstü düzeyinde hiç ders verilmiyor. Ama iyi İngiliz üniversitelerindeki öğrenciler sanırım biraz daha fazla kişisel ilgi görebiliyorlar. Bilkent'teki öğrencilerin iyileri Oxford ve Cambridge'deki öğrencilerimden farksız. Onlara ders vermek zevkli.

Batı Avrupa kendi demokrasisinin bir Amerikan askerî kamyonunun arkasından düştüğünü hatırlamalıdır.

Siz Orta ve Doğu Avrupa ile Sovyetler Birliği üzerine çalışmalarınızla tanınıyorsunuz. Doğu Avrupa ülkelerinin Türkiye'den önce AB'ye katılacak olması hakkında ne düşünüyorsunuz?

Polonya dışında hepsi Türkiye'yle karşılaştırılamayacak kadar küçükler. Halklarının Avrupa'da dolaşım sorunu zaten yok.

ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld tarafından "Yeni Avrupa" olarak tanımlanan ve bu ülkeyle ittifaka yönelen Doğu Avrupa hakkında ne düşünüyorsunuz?

Avrupa askerî bakımdan bir şey ifade etmiyor. NATO ve ABD'ye yönelmekle kaybedecekleri bir şey yok.

Peki, ya Türkiye'nin AB'ye üyeliği ...

Bu konuda Türklerin duygularını incitmek istemiyorum; ama, öncelikle nüfusunuz çok. Berbat komşularınız var. AB'nin nasıl Türkiye'nin çıkarına olacağını da göremiyorum. Avrupa projesi zamanla çok değişti. Hemen her konuda tek tiptenleşme başladı. AB'nin Türkiye'nin çıkarına olacağına gerçekten inanmıyorum. Biraz da Amerika istiyor diye... Tabii enflasyonun düşmesi ve paranın değerinin istikrara kavuşması lâzım. Öte yandan Türkiye'yi sevenleri üzen namus cinayeti gibi haberleri aşmada Avrupa'nın

etkisi olursa tabii olumlu olur. Ben Türk olsaydım Avrupa için can atmazdım. Örneğin Kıbrıs'ta yaptıklarına bakın: Kıbrıs'ta, son elli yıldır kendi devletini ilân etmiş bir ülkeden devletini feshedip ait olduğu yere dönmelerini istiyorlar. Kimse Çekoslovakya'daki Sudet Almanları veya Polonya'daki Almanlar için bunu söyleyemez. Avrupa saçmalığı bunu Türkiye'nin AB üyeliği için koşul yapacaksa Doğu Timor'a ne demeli?

Sizce Türkiye'nin AB'ye getirecekleri nelerdir?

Öncelikle Türkiye kayda değer bir pazar. İhracatı yılda %15 oranında büyümekte. Ancak Türkiye şu anda şaşırtıcı derecede az yabancı yatırım alıyor. Bunun iki nedeni var. Birincisi eğer Türkiye'ye yatıracak paranız varsa bono satın alırsınız. Çünkü bu kolay para kazanmanın yolu. İkincisi Türkiye'deki iş hayatının pek çok insanın şikayet ettiği karmaşık yapısı. Türkiye liderlik meziyeti olan, büyük liderlere ihtiyaç duyan bir ülke. İşleri yürütmek için otomatik olarak takımlar oluşturan bir ülke değil. Bunun için büyük lidere ihtiyaç duyuyor. Bu anlamda Ruslaşıyor. Türkler belli kişilere bağlanıp, onlara karşı güven duyuyorlar. Bu nedenle yazılı hukuk işlevini yerine getiremiyor, Batı Avrupa'daki gibi. Bu koşullar dışarıdan gelip Türkiye'ye

doğrudan yatırım yapacak biri için işin rengini değiştiriyor. Ayrıca, Çek Cumhuriyeti ya da Macaristan gibi ülkelere göre sonsuz büyüklükte ve önemde bir ülkeyle karşı karşıyayız. Bu ülkeler nihayetinde Almanya'nın arka bahçesidirler. Kahramanmaraş ve Gaziantep'teki Türk kamyonlarını görünce çok etkilenmişim. Pek çok endüstri alanını Türkiye'ye taşıyan ve Almanya ile ilişki içinde olan bir ekonomi var orada. Ancak Türkiye'nin üyeliğinin AB'den kaynaklanan negatif tarafları da olabilir. Örneğin vize sorunu.

Türkiye'nin Batı'ya yöneliminin geri çevrilemeyeceği ve başka bir alternatifin söz konusu olmayacağı görüşü hakkında ne diyorsunuz?

O argümanın gücünü anlıyorum.

Irak'ta olanlar bakımından İngiliz politikasını nasıl görüyorsunuz? Şimdi İngiliz hükümetine danışman olsaydınız ne söylerdiniz? ABD - İngiliz stratejik işbirliği konusunda...

İngilizseniz ABD'yle birlikte durmak zorundasınız. 1890'lardan beri bu böyledir. Amerikan iç savaşıyla birlikte kölelik kaldırdığından beri. Bu ittifakın tarihini yazmak da zor olur. Çoğu şey telefonda kararlaştırıldığından İngiltere, 2. Dünya Savaşı'ndan beri iki kez yalnız hareket etmeye çalıştı. Birincisi 1956'da Süveyş'te olanlar, ikincisi de 1973'te Avrupa Topluluğu'na katılmıydı. Bunu anti-Amerikan bir hareket olarak yapıyordu. İkisi de felaketle sonuçlandı. Bu yüzden bir daha denenmemeli.

Peki, St. Malo'da İngiltere ve Fransa'nın bir savunma işbirliğine girmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

İngiltere'nin herhangi bir savunma aranjmanına girmesi ABD için mantıklıdır. Benzer biçimde İngiltere'nin Euro'ya katılımına da destekler. Çünkü İngiltere'nin nüfusu bunun bir antidolar blokuna dönüşmesini engeller. ABD, Türkiye'nin AB'ye girişine de böyle bakmaktadır. Ben Amerikan büyükelçisinin Gümrük Birliği'ne engel olmamaları için İngilizlere telefon

ettiğini biliyorum. Dostlarını desteklemek için nüfuzlarını akıllıca kullanırlar. Bence bu bir problem olmamalı. Ben histerik anti-Amerikanizm'e karşıyım. Bu konuda "L'Obsédé Anti-Américain" adlı kitabı tavsiye ederim.

Irak'ın geleceği ve Türkiye'nin bu konudaki rolü ne olabilir sizce?

Türkiye bu konuya bir şekilde müdahil olmazsa, çözüme ulaşamayacağına dair kuvvetli bir his içinde oldum hep. Irak bir labirenttir. Sanırım Amerikalıların Irak'a girdiklerinde bir planları yoktu. Her Türkün bildiği gibi, Kürdistan'ın kurulması, dil ve aşiret problemleri nedeniyle zordur. Bir planınız olmadan bir ülkeye girmeyi düşünemezsiniz. Zayıf da olsa bir hükümet kurmalı, telefon, elektrik gibi şeylerin çalışmasını sağlayacak tedbirleri almalısınız. Yazdıklarımın Vietnam'daki ABD işgalinin sonuçlarını biliyorum. Belki de ülkeler işgal edilmemeli...

İngiltere'nin Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti kurulmasına destek verdiği yönünde bir düşünce var. Bu doğru mu?

Evet, doğrudur; ama bu konuda somut bir şeyler yaptığımızdan emin değilim. Amerikalılar kesinlikle yapıyorlar. Çünkü belli bir bakış açısına göre bu mantıklı olur. Örneğin İsrail, 'Bizim Arap olmayan bir devlete ihtiyacımız var!' diyebilir.

Ve köktendinci de olmayan...

Evet o da var.

İngiltere nasıl destek verir? Lojistik, entelektüel...

Bu konuda bir şey duymadım. Bunları muhtemelen Amerikalılara bırakırız. Amerikalıların böyle olmasını istediğini düşünüyorum. Amerikalı bir diplomat, bana, Türklerin, Doğu'da kişi başına gelirin 600 \$ olduğu bir bölgenin kendilerinden ayrılmasına neden üzüldüğünü anlayamadığını söyledi.

Türkiye'nin Kuzey Irak'a asker göndermesi konusundaki görüşünüz nedir?

Açıksa bu konuda ne yapılmalı bilmiyorum. Türk arkadaşlarım arasında Kürtlerle ebedi kardeşlik ilan edilip

Norman Stone kimdir?

Norman Stone, 1941'de Glasgow'da doğdu. 1965'ten itibaren Cambridge'de Rus ve Alman Tarihi okutmanlığı yaptıktan sonra Trinity College'de çalıştı. 1984'te Oxford'da Modern Tarih profesörü oldu.

1959-62 yılları arasında Cambridge'de okuyan Stone, master çalışmasını 1962-65 yıllarında Viyana ve Budapeşte'de, Orta Avrupa Tarihi üzerine yaptı. Wolfson Ödülü'ne layık görülen *The Eastern Front 1914-1917* (1975) dışındaki eserleri: *Hitler* (1980) ve *Europe Transformed 1878-1919* (1983), *The Atlantic Revival 1970-1990*. Bilimsel çalışmalarının odak noktasını, geçmiş ve günümüzdeki Rus-Türk ilişkileri oluşturuyor. Norman Stone, 1985'e kadar Britanya basınında sürekli yorumlarda bulundu; aynı zamanda Frankfurter Allgemeine Zeitung ve The Wall Street Journal'da yazdı. Şu anda Vietnam hakkında bir kitap yazmakta.

1987-1992 yılları arasında The Sunday Times gazetesinde düzenli köşe yazarı olarak makaleler yazdı. 1987-1990 yılları arasında İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher'a dış politika danışmanlığı yaptı. Prof. Stone, Almanca, Rusça, Macarca, Lehçe, Fransızca ve Türkçe biliyor.

Kuzey Irak alınmalı' diyenler de var. Konuştuğum Kürt taksi şoförleri bağımsız bir Kürdistan'ın akıllıca olmayacağını söylüyor. Ben İskoç'um ve bağımsız bir İskoçya'nın akıllıca olmayacağını düşünüyorum.

Sekiz yıldır Türkiye'desiniz ve Türkiye ile ilgili ciddi gözlemlerinizi var. Türkiye'de ordunun iç politikadaki rolü konusunda fikirleriniz nelerdir? Son sekiz yılda neler değişti?

İlk geldiğim zamanlarda neler olup bittiğini, Ramazan'ın bile ne olduğunu bilmiyordum! Son sekiz yılda Türkiye'de işler oldukça serbestleşti. Şimdi anlıyorum ve görüyorum ki TV'de ve gazetelerde görüşler daha serbestçe dile getiriliyor. Chomsky geliyor. MGK'nın neden var olduğunu anlamak için insanların Türkiye'nin yakın tarihini bilmesi lâzım. 1970'leri iyi biliyorum. Günde 20 kişinin öldüğünü, ODTÜ'de polislerin kol gezdiği zamanları. Potansiyel olarak kutuplaşmaya müsait böyle bir ülkede, arka planda müdahaleye ve düzeni yeniden kurmaya hazır bir gücün olması o kadar da kötü değil. Türkiye'yi eleştirmeye kalkanlar bunu hatırlamalı. Batı Avrupa tarihini de hatırlamalı. Unutulmasın ki insanlar bugün bir anda or-

taya çıkmadı. Örneğin parmağını kaldırıp Türkiye'ye azınlık dersi vermeye kalkan İsveç Dışişleri Bakanı, 1977'ye kadar Laponları cahil ve sarhoş oldukları gerekçesiyle hadım ettiklerini unutmamalı. Batı Avrupa kendi demokrasisinin bir Amerikan askerî kamyonunun arkasından düştüğünü hatırlamalıdır. Avrupa'da bir demokratik gelenek yoktur. Bu konuda 1280'den beri geleneği olan tek ülke İsviçre'dir. Neden biliyor musunuz? Kadınlara oy hakkı vermedikleri için... Avrupalıların vaaz vermesi beni hasta ediyor!

Prof. Talat Halman

Arı Kent

Yazın Bilkent'in adı "Arı Kent" oluyor.

Odamda oturuyorum: Koskocaman, korkutucu arılar sağımda solumda, başımın üstünde, burnumun önünde vız, vız, vız. Kamikaze uçakları gibi dört bir taraftan iniş yapıyorlar. İnsan çalışsın mı, arıları mı kovalasın bilemiyorum.

Ofisten çıkıp lojmana doğru yürüyorum: Bir sürü arı peşimde. Arkadan mı, önden mi saldıracaklar bilemiyorum; ama savunmadayım. Hem yürüyorum, hem el kol sallayarak arı kovma uzmanı olmaya çalışıyorum.

Bistro'ya giriyorum: "Terasımız çok güzel ve serin; orada oturun" diyorlar. Tam oturacağım, ilave ediyorlar: "İnşallah arılar rahatsız etmez!" Derken... Bir arı beni gözüne kestirmiş, pike yapıyor. Neyse, tek bir arı nedir ki? Nasıl olsa benden vazgeçip başkalarına gider diye Bistro'nun "boğaza nazır", nefis manzaralı terasına yerleşiyorum. Ismarladığım yemek önüme koyulurken üstünde bir düzine arı vız, vız, vız. İnsan yemek mi yiyecek, arı mı, belli değil. Dilimi eşek arısı sokacak!

Üst düzey yöneticilere yarı şikayet yarı şaka bir başvuruda bulunuyorum: Bu arı istilasına bir çare bulunamaz mı? Ulu önderlerimiz şöyle cevap veriyorlar: "Yapabileceğimiz hiçbir şey yok; bu arılar ODTÜ'den geliyor."

E, biz Bilkentli kulların elinden ne gelir? Önderler yüreğine su serpen sözler söylüyor: "Bunların yoktur zararı / Bunların hepsi cici arı." Ben yine de yüzümü kızartıp "Hiç değilse," diye yalvarıyorum, "pencerelerimize arıları ve sinekleri dışarda tutacak sineklikler koydurabilir misiniz?" "Yoo, memlekette mali ve ticari bunalım var. Bilkent'i de etkiledi. Sineklik mineklik koydurulamaz; çok pahalı, gücümüz yetmez. Arılarla yaşamayı öğrenmek bir akademik erdemdir."

Bir büyüğümüz bana arı ve ahlâk dersi de veriyor: "Arılar masum yaratıklardır; üstlerine gitmezseniz, onları tehdit etmezseniz uslu dururlar. Atalarımız doğru söylemişler: 'Arının yuvasına kazık dürtmeyin.' Arılar sadık köpekler gibidir. Onlara sevgi ve güven göstermek gerekir." Bu köpek benzetmesi korkutuyor beni: Çocukluğumda evimizin sadık köpeğinin durup dururken bana saldırdığını ve beni paramparça etmesine ramak kaldığını hatırlıyorum. Şunu da biliyorum: Amerika'da her yıl sadık ev köpekleri 100 kadar çocuğu öldürüyor.

Madem bir büyüğümüz "Arılarla iyi geçinmek ve sevişmek, insanlık görevimizdir" diyor, elbette biz de böyle yapmalıyız. Ama, boyun büküp "Yine de" diyorum, "bir sineklik lütfetseniz?" "Bir resmi yazı gönderin, gereğini düşünelim..." gibi bir yanıt alıyorum. Resmi yazıyı gönderiyoruz, üç gün sonra nazık bir yanıt yazısı: "Mali zorluklar nedeniyle isteğiniz kabul edilememiştir."

Cehennemî bir yaz. İster istemez pencereleri fora ediyoruz. Ânında arılar dolduruyor odanın içini. Vallahi, arıları seviyorum, çok seviyorum; ama öylesine tehdit ediyorlar ki korkmamak elde değil. Hiçbirini küstürmeden, incitmeden sevmeye çaba gösteriyorum. Hiç değilse arılara davranışım bakımından erdemli olayım diyorum. Onlar sevecen yaratıklar, orama burama konarak sevgilerini göstermeye çalışıyorlar; ama onlar sürü halinde etrafımda dolaştıkça benim arı gibi çalışmama imkân yok.

Nitekim, çok masum, çok sevecen bir arı zart diye elimi sokuyor. Buna da şükür! Ya burnumu veya dilimi soksaydı? Bana arıları sevmemi tavsiye eden büyüğüme, şişmekte olan parmağıma baka baka, sunturlu bir sevgi mesajı gönderiyorum.

Bana sineklik vermeyen zata rastlıyorum birkaç gün sonra: "İşte," diyorum, "olan oldu; arı soktu beni." Tatlı tatlı gülümseyerek beni teselli ediyor: "Sevinin. Arı bal alacak çiçeği bilir."

Arı, Bilkent için dosdoğru bir mecaz. Üniversitemiz, arı kovarı gibi işliyor. Baştan başa bir petek... Ve buradaki yaşamımız, hiç bitmeyen bir balayı. Her alanda arılar vız, vız, vız.

Arıkentimiz, dünyanın dört bucağına balarılarını gönderiyor. Her birinin ağzından bal akıyor.

Hani, birkaç yıl önce bir "arı-adam" dünya turuna çıkmıştı. Tepeden turnağa arılarla kaplıydı bedeni. 26 bin tane arıyla dolaşıyor; yaşıyordu. Tek bir tanesi bile sokmuyormuş onu.

Gelecek yaz ben de "arı-adam" olmaya çalışacağım. O zaman belki günahlardan arınırım. Ballar balını buldum; bu canım yağma olsun.

Bilkent demişler buna. Herkesin ahlâkı arı, dili arı... Ve herkesi er geç arı sokuyor, sokacak.

Bilgisayar profesörü felsefeyle ne yapar?

Bilkent Üniversitesi'nde bu yıl açılan Felsefe Bölümü'nün başkanlığını yürüten ve ana ilgi alanı yapay zekâ olan Prof. Dr. Varol Akman, yapay zekâyla felsefenin ilişkisini ve Felsefe Bölümü'nün özelliklerini anlattı.

Doktorasını Rensselaer Politeknik Enstitüsü'nden 1985 yılında Bilgisayar Grafiği konusunda yaptığı çalışmayla alan Prof. Dr. Varol Akman, 1985-88 yılları arasında Utrecht Üniversitesi'nde ve Amsterdam'daki Matematik Merkezinde (CWI) sırasıyla misafir öğretim üyesi ve araştırmacı olarak çalıştı. 1988 yılından beri Bilkent Üniversitesi'nde Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nde görev yapmakta.

Akman'ın yazarlığını ve editörlüğünü yaptığı, Springer tarafından basılmış 3 kitabı, uluslararası hakemli dergi veya kitaplarda 100 makalesi bulunmaktadır. ISI

dekslerine göre, yazdıkları bugüne dek 235 atıf almıştır.

Felsefeye olan ilginiz nasıl başladı?

Felsefeye olan ilgim esas olarak 1985 yılından sonra başladı. O yıl çalışmak için Amerika'dan Hollanda'ya geçtim. Hollanda, felsefe bakımından verimli bir ülke. Nüfusuna oranla çok sayıda iyi felsefeci, mantıkçı ve dilbilimciye sahip. Orada bilgisayar grafiğini yavaş yavaş bir yana bırakıp yapay zekâyla ilgili konularda çalışmaya başladım. Özellikle CWT'da içinde yer aldığım yapay zekâ projesinin doğası gereği, dil ve akıl felsefesi üzerine kendimi yetiştirdim. Yapay zekâyla dil ve akıl felsefesi arasındaki sıkı ilişkiyi gözlemledim.

Üniversite yıllarımda da felsefi sayılabilecek bir yığın kitap okuduğumu ve bunlar üzerinde düşündüğümü hatırlıyorum. Ama o dönemde pek çok genç bunu yaptı. Belki söylemeye değmeyecek bir şey o açıdan.

Kendinizi felsefeci olarak görüyor musunuz?

Felsefe üzerine akademik bir derince m yok. Bu

konuda kendimi eğitmeye çalıştım, okuyarak ve bol bol düşünerek. Felsefeyi kendi işlerimde, araştırmalarımda kullanarak öğrendim bir yerde. Dolayısıyla felsefeyle olan ilişkim pragmatik. Benim bir yerde ilk göz ağrım ve halihazırdaki çalışma alanım akıl/dil felsefesi...

Günümüzde toplumsal sorunlara yapabileceği katkılar itibarıyla etik (ahlâk bilim) bana ilginç geliyor. Ama etikle ilişkim profesyonel bir okuyucu düzeyinde.

Yapay zekâyla dil ve akıl felsefesi-nin ilişkisi nedir?

Felsefe, yapay zekâda kullanılır. Yapay zekâyla akıl ve dil felsefesi arasında önemli bir ilişki vardır. Bu sadece benim düşündüğüm bir şey değil. Bayağı eskiden beri bilinen bir şey. 'Yapay zekâ' deyimini ilk kullanan John McCarthy'nin şu sözlerini hatırlatmak isterim: "Yapay Zekâ, felsefeyi görmezden gelemeyiz. Eğer bir bilgisayar programı gerçek hayatta kullanılacaksa o zaman kendisine söylenen veya kendi keşfedeceği doğruları anlamlı kılacak bir çerçeveye ihtiyacı vardır. Bu ise ne denli basit olursa olsun bir felsefe gerektirir."

Yapay zekâ, bilgisayar mühendisliği içindeki en eski alan belki de. Dil ve akıl felsefesi de binlerce yıldan beri felsefenin ana alanlarından. 1950'lerde ilk bilgisayarlar ortaya çıktığında, bunları yapay zekâ yazılımıyla programladılar. Felsefe ve yapay zekâ arasındaki ilişki keşfedileli çoktan yarım asrı geçmiş

(Alan Turing'in ünlü MIND makalesi 1950 tarihli). Yapay zekâ ders kitaplarının içinde felsefeyle ilgili bölümler bulunmasıysa günümüzde neredeyse standart hale geldi.

Siz felsefeyi nerelerde kullanıyorsunuz?

Felsefede kötü şöhreti olan bir deyim vardır. Anglosaksonlar 'koltuk felsefesi' derler. Belki de bu yüzden toplumun geneline baktığınızda felsefenin faydası yoktur diye yaygın bir kanı var. Ben felsefenin aydınlatıcı yararları olduğunu görüyorum, özellikle benim yaptığım iş açısından. Onu elimden geldiğince kullanmak istiyorum. Yapay zekâ programlarıyla entegre ederek örneğin.

Bu arada, felsefede sorulmuş soruları alıp, doğrudan yapay zekâda kullanamayız veya başka bir alana transfer edemeyiz. Güneşin altında söylenmemiş sözler bulmak gerek. Felsefe-mühendislik ayrımını iyi yapmak zorunlu. Yapay zekâ sonuç olarak bir mühendislik etkinliği; çünkü bir şey inşa ediyorsunuz.

Dil felsefesi nedir?

Dil ve anlam arasındaki ilişkidir. Dilin nasıl anlam ve düşünce aktarabildiği dil felsefesinin ana konusu. Dil kullanabilen tek canlı insan. Chomsky'nin kuramına göre beynimizde bir dil makinesiyle doğuyoruz. Dil makinesine sahip değilseniz konuşamazsınız (Yani

folanca maymuna konuşma öğretildiğine dair gazete haberlerini görmezden gelebiliriz). Dil felsefesinin en önemli sorunu şu: Bir takım semboller yazarak veya bir dizi ses dalgası yaratarak karşısındakine bir takım düşünceler aktarabiliyorum. Bu nasıl oluyor? Sorunun yanıtını tam olarak kestiremiyoruz. Yani, dilin düşünceyle ilişkisi hakkında az şey biliyoruz. Dilin toplumsal boyutu da var tabii. Bazı felsefecilere göre bu yönü öne çıkıyor. Wittgenstein, dilin kurallara göre oynanan bir oyun olduğunu söyler. 'Dil oyunu'nun kurallarına uyarırsanız, dili başarılı olarak ve düzgün bir iletişim için kullanabilirsiniz (Bu arada, kendisi çokca bu kuralı unuttur yazılarında). Örneğin, bir yemek masasında kullanılan 'Şu tuzluğu verir misin?' cümlesini düşünelim. Bu dört sözcük nasıl oluyor da karşısındaki kişinin tuzluğu uzatmasına yol açıyor? Tüm ayrıntıları bilemiyoruz ama dille hareket arasındaki ilişki konusunda bayağı fikir sahibiyiz. İşte burada yapay zekâ devreye giriyor. Dille ilgili karmaşık olayları henüz tam olarak anlayamadığımız için robotlara da bunları tam manasıyla öğretemiyoruz. Ama robotları programlarken edindiğimiz deneyimler belki bize esas sorunun daha iyi anlaşılmasına yönelik ipuçları verecektir.

Dil felsefesi sorunlarıyla kimler uğraşır?

Dille ilgili çözümler başta dilbilimciler ve felsefeciler olmak üzere, mantıkçıların, psikologların, bilişsel bilimcilerin ve hattâ beyin araştırmacılarının elinde. Yapay zekâ uzmanlarını zaten yukarıda saydık.

Akıl felsefesi nedir?

Akıl felsefesi Descartes'in savlarında tüm açıklığıyla görülür. O, şu meşhur soruyu soruyor: 'Ya ben şu anda rüyadaysam...?' Rüyada olmadığımızı ispat etmek çok kolay görünmüyor. Sonunda şu karara varıyor. Güvenebileceğim tek yeti düşünme yetim. Ondan kuşku duymamam gerekir. Yani "Düşünüyo-

Yapay Zekâ:

Yapay zekânın amacı zeki robotlar inşa etmektir. Felsefe yapay zekâda kullanılır. Ama felsefede sorulmuş ve incelenmiş konuları alıp yapay zekâ veya başka bir alana kolaylıkla transfer edemeyiz. Güneşin altında söylenmemiş sözler bulmak gerek. Felsefeden ödünç alınan fikirleri özgün bir şekilde uygulamak gerek. Yapay zekânın özünde bir mühendislik uğraşı olduğunu göz ardı etmek gerek.

Somut ürünler bağlamında, yapay zekânın amacı zeki programlar veya genelleştirirsek zeki robotlar üretmektir. Bu robotların zeki olup olmadığını yaptıkları işlere bakarak biz kararlaştıracamız. Yani onların zekâsını bir yerde biz ölçüyoruz. Tabii güzel sürprizler olmuyor değil. Mesela, dünya şampiyonunu yenen bir satranç programı ortaya çıkınca -ki bu oldu- o, satranç alanında hepimizden daha yetkin duruma geliyor bir anlamda. İstedığımız kadar in-kâr edelim, durum bu.

Yapay zekânın ne olduğu ve içerdiği zenginlikler (ve tehlikeler) hakkında Steven Spielberg'in "A.I." filmi, duygusal yönü biraz ağır basmasına rağmen, harika bir örnektir. Seyretmemiş olanlara içtenlikle öneririm.

“ Amacımız
eğitim ve
araştırma
boyutlarıyla
kaliteli bir
Felsefe Bölümü
kurmak. ”

rum; o hâlde varım.” Bu, bir bakıma kendiniz hakkında düşünmek demek. Düşünen kişi de sizsiniz. Demek ki meta-düşünce gibi bir şeyle karşı karşıyayız. Hayvanlarda bunun olmadığını kuvvetle tahmin ediyoruz.

Akıl felsefesindeki önemli konular arasında zihin/vücut problemini, bilinçle ilgili araştırmaları ve kişisel kimlik kuramlarını sayabiliriz. Bunların sonuncusu mükemmel bulmacalara yol açıyor. Diyelim bundan 1000 sene sonra teknoloji çok ilerledi ve sizin molekül-molekül aynı bir ikizinizi oluşturmak mümkün hâle geldi. Eşinize haber vermeden böyle bir kopyalama makinasına girdiniz ve makinanın öbür ucundan ikiziniz çıktı. Bu arada makinada bir şeyler kötü gitti ve sizi elektrik çarptı. Eşiniz kopyanızın siz olmadığını anlayabilir mi?

Daha somuta dönersek, akılla ilgili az bildiğimiz şeylerden biri şu: Nasıl oluyor da bazı şeyleri çok iyi hatırlıyoruz, bazılarını hatırlamıyoruz? Öğrendiğimiz bazı şeyleri kullanabiliyoruz. Bu bilgilerin nasıl organize olduğu konusunda ise sınırlı bilgimiz var.

Size göre felsefe nedir?

Bana göre felsefe, çözüme yönelik kaygıları olmayan ama rasyonellikten de taviz vermeyen bir disiplindir. Felsefede problemi çözmekten çok, tartışılan sorunu daha açık, anlaşılır, etraflica düşünülmüş hâle getirmek önemlidir. Felsefede bir soru sorulup ardından cevabı verilmez (Matematikte bir soru sorulur ve genellikle olumlu ya da olumsuz bir yanıt verilir). Felsefede sorular tartışılır. Felsefede mantık ağır basar; tartışmalar vardır, çürütülen fikirler vardır, çürütülememiş tezler vardır. Felsefeyi diğer alanlardan ayıran en önemli şey, felsefeyle matematiksel kesinliğe sahip çözümlere genelde varılmayacağıdır. Amaç, Wittgenstein’a göre bir sineği içine düştüğü şişeden çıkarabilmek...

Bilim ve felsefe nerede birleşiyor?

İkisi farklı işlevler üstleniyor. Birbirlerinin alanlarına pek göz dikmezler yani. Bana sorarsanız bilim, felsefeye göre bir bakıma daha zor. Felsefeye altyapı sağlamak kolay (Çok basitleştirmek kağıt-kalem ve tabii diğer felsefecilerin söylediklerine erişim, yani iyi bir kütüphane). Bilim ise büyük parasal olanaklar gerektiriyor. Parçacık fiziği ko-

“Yapay zekânın amacı zeki programlar veya genelleştirsek zeki robotlar üretmektir. Bu robotların zeki olup olmadığını yaptıkları işlere bakarak biz kararlaştıracacağız.”

nusunda çalışan deney fizikçileri veya AIDS üzerine çalışan tıpçıları düşünün. Felsefenin bu durumda avantajı var. Oturarak felsefe yapabilirsiniz. Çok genç ve tecrübesizseniz bile iyi felsefe yapabilir, özgün fikirlerle ortaya çıkabilirsiniz. Felsefede tutarlılık arz eden düşünce sistemlerine ve çığır açan yönetsel değişikliklere büyük önem verilir. İyi felsefeciler iyi sorular sorarlar. Çürütülmemiş fikirleri olanlar iyi felsefecidir. Kalıcılık felsefede başarı sayılır. Aslında sinemada veya müzikte de öyle değil mi?

Postmodernizm hakkında ne düşünüyorsunuz?

Postmodern diye sınıflandırılan hareketin kanımca felsefeye pek katkısı olmamıştır. Hattâ ne yazık ki zararı olmuştur. Postmodernizm önemli bir dalgadır, kabul ediyorum. Edebiyat ve sanat alanlarında yeniliklere imza atmıştır. Özellikle edebiyata katkıları ilginçtir. Felsefede postmodernizm ise kesinlikle tartışmalı bir konudur. Benim kanımca kararınca anladığım şudur: Postmodernizm, yaşadığımız dünyanın çok anlamlı olmadığını söylüyor ve kötümser bir bakışa sahip. Bu tabii ki tartışılabilir. Ancak postmodern felsefe yapıtları bu genel tespiti, anlaşılması pek mümkün olmayan, edebi bir dille vermeye çalışıyorlar. Edebiyat eseriyle felsefe eseri arasında büyük fark vardır. Bu noktayı göz ardı etmiş, edebiyat eseri gibi görünen ama felsefe eseri olduğu öne sürülen bir dizi yapıt ortaya çıktı. Bunları yazan kişiler son derece akıllı kişiler. Bu tartışılmaz. Mesela, Derrida’yı okurken etkilenmemek mümkün mü?

Kıta felsefesinden bir örnek vereyim: Heidegger, neredeyse kelimelerle fel-

sefe yapmıştır. Alman dilinin felsefeye uygunluğundan yararlanarak kendi bulduğu terimlerle adeta bir dil icat etmiş. Ne dediği konusunda çok yorum vardır. Heidegger'i yorumlayan uzmanlar yetişti. Heidegger'i değil, onları okursunuz, acaba aslında ne demek istemiş diye. Bu bence arzu edilmeyen bir durum. Kısacası, postmodern yapıtlar yoruma açık olduğu için felsefeye yararları minimal olmuştur. Ha, bu söylediklerime daha şimdiden 'Hayır, külliye yanış!' diyecek felsefeciler vardır, bunun da farkındayım.

Bilkent Üniversite'sinde Analitik Felsefe eğitimi veriyorsunuz? Niçin Analitik?

Felsefi söylem, Eski Yunan'dan itibaren hep açık seçik, anlaşılır ve mantıksal temeller üzerine kurulu olmaya çalışmıştır. Bu yüzden Aristo'yu ve Eflatun'u okurken büyük zevk alıyoruz: Onların ne dediğini anlıyoruz (Önermelerine katılmayabiliriz ama ne dedikleri genelde çok açık). Bu koşullar sağlanmazsa yaptığınız bence felsefe değildir. Felsefenin postmodern döneme kadar gelişimi üç aşağı beş yukarı böyle olmuştur. Postmodern felsefe (ve bir ölçüde kıta felsefesi) âdeta bir şiir gibi yoruma açıktır ve bundan dolayı kafa karışıklıklarına neden olmuştur. Onun için biz açık seçik, mantıksal bir silsile izleyen argümanlardan oluşan analitik felsefe yaklaşımını benimsiyoruz.

Bilkent'teki Felsefe Bölümü'nden beklentileriniz nedir?

Felsefe Bölümümüzün dünyadaki önemli felsefe bölümleri arasında adının geçmesini istiyoruz. Bu ancak uzun vadede ve ev ödevimizi iyi yaparsak gerçekleşebilir. Şimdilik amacımız eğitim ve araştırma boyutlarıyla kaliteli bir Felsefe Bölümü kurmak. Felsefe Bölümü'nün bir çekim merkezi olmasını istiyoruz. Bu arada 2004 yazına dek bizi ziyaret edecek 5 önemli İngiliz felsefecisi olduğunu da söyleyeyim ki havanda su dövmemiş anlaşılsın.

Bölümün kuruluşu ve özelliklerinden de kısaca bahsedelim.

Bu yıl açıldı, 8 kişiyle derslere başladık. 12 öğrencimiz de İngilizce hazırlık

sınıfında okuyor. Kuruluş hikâyesine gelince: Sanıyorum Rektörümüz Ali Doğramacı yaklaşık 10 yıldan beri bir felsefe bölümü kurmayı düşünüyordu ve bunu uzmanlara danışarak yapmak istiyordu. Bu zaman diliminin önemli bir kısmında kendisiyle çeşitli görüş alışverişlerimiz oldu. Rektörümüz, saygın oldukları konusunda herkesin anlaştığı bir grup felsefeciyi tek tek Bil-

kent'e davet etti. Hepsi konularında gerçekten söz sahibi kişilerdi. Aralarında Ağustos sonunda ölen ve en önemli çağdaş analitik felsefeci olarak bilinen Donald Davidson da vardı. Kendileriyle yapılan çeşitli toplantılarda kurulacak bölümün Analitik Felsefe eğitimi vermesi gerekliliği ortaya çıktı. Princeton Üniversitesi'nin Felsefe Bölümü'nden esinlendik. Bu bölüm New York Üniversitesi Felsefe Bölümü'yle birlikte dünyanın en iyi iki felsefe bölümünden biri olarak tanınır. Princeton'a bakınca şu görülüyor: Felsefenin yanı sıra başka dersler de var. Biz de bunu yapalım, felsefe öğrencisi felsefe

“ Robotları programlarken edindiğimiz deneyimler belki bize esas sorunun daha iyi anlaşılmasına yönelik ipuçları verecektir. ”

dışındaki konularla da ilgilenirsin, felsefeyi bu alanlara taşırsın ya da bu alanlardan elde ettiği birikimi felsefeye aktarsın düşüncesinden yola çıktık.

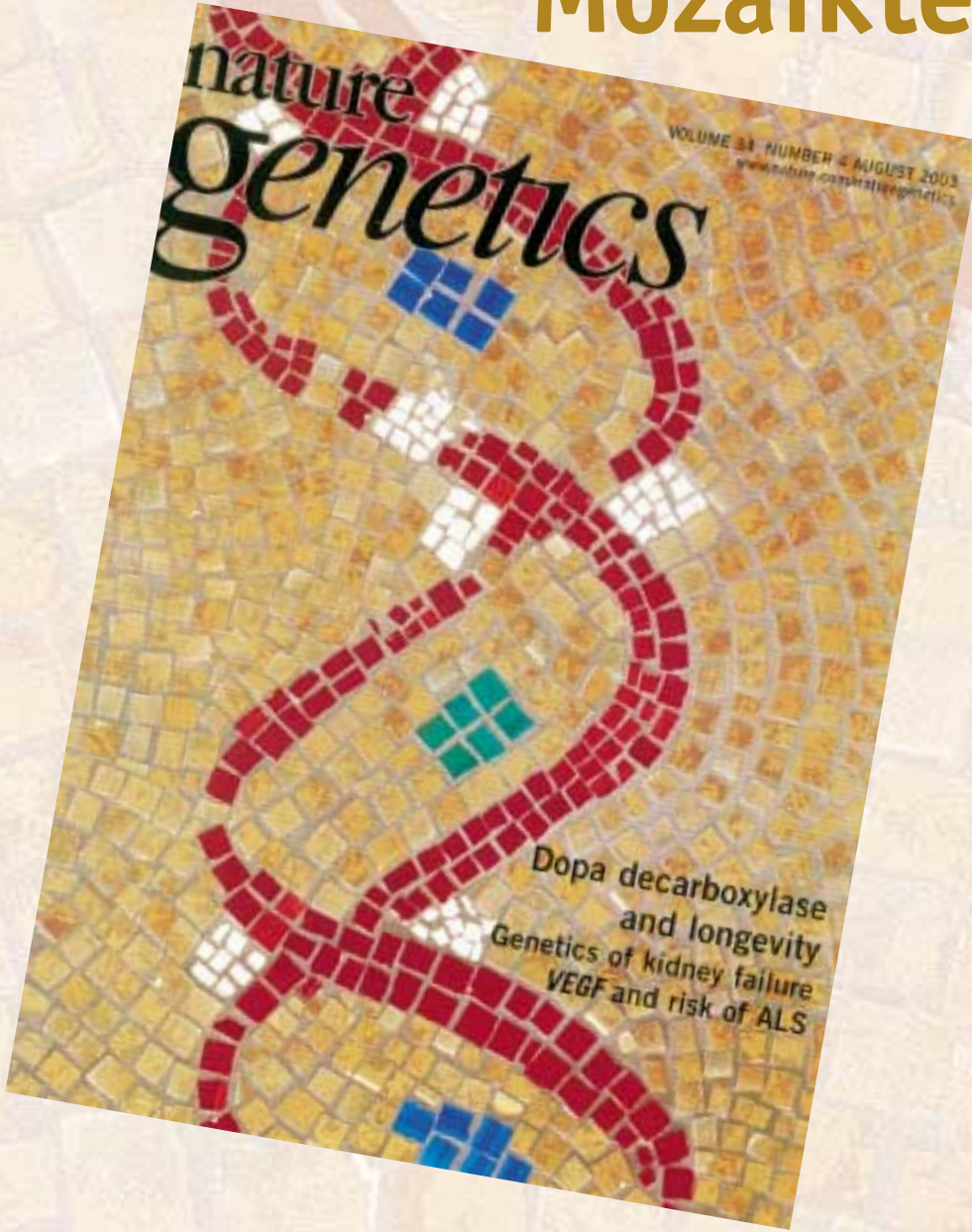
Müfredatta fen dersleri ve matematik de var. Niçin matematik?

Günümüzde bir üniversite mezunu temel matematik ve bilgisayar bilimi donanımına sahip değilse, bu onun için büyük bir eksiklik. Biz Felsefe Bölümü'nde, birinci sınıfta, öğrenciler matematiksel olgunluğa sahip olsunlar diye matematik öğretiyoruz. Bu arada unutulmasın; en analitik bilim matematiktir. Bir de şu saptamamı aktarayım: Kütüphaneye gidip analitik felsefe dergilerine bakınca, birçok makalede matematiksel içerik görülecektir.

Müfredatımızda felsefe/mantık, bilgisayar ve matematik dışında biyoloji, fizik, psikoloji, tarih, edebiyat, sanat, ikinci yabancı dil (örneğin Almanca, Latince) dersleri de var. Kısacası, derslerimiz geniş bir spektrumdan öğrenici tarafından seçilebiliyor.

Bilim ve Sanat Mozaikte Buluştu

**Bilkent Üniversitesi
Moleküler Biyoloji ve
Genetik Bölümü öğretim
üyelerinden Doç. Dr. Tayfun
Özçelik, Aya Sofya'nın
mozaiklerinden aldığı esini
tıptaki 'mozaizm'le
birleştirdi ve DNA molekül-
lerinin görsel çekiciliğini kul-
lanarak meydana getirdiği
özgün mozaik tasarımı
"Nature Genetics" dergisine
kapak oldu.**

Moleküler biyoloji ve insan genetiği üzerine yaptığı bilimsel çalışmalarla, çeşitli hastalıklara neden olan genlerin bulunmasına yönelik araştırmalara imza atan Doç. Dr. Tayfun Özçelik, öncelikle bir tıp doktoru. Almanya'da Münih Üniversitesi Fizyoloji Enstitüsü'nde, ABD'de Yale Üniversitesi Tıp Fakültesi, Stanford Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Howard Hughes Tıp Enstitüsü'nde doktora sonrası araştırmacı olarak çalıştı. 1991 yılında Sağlık Bakanlığı'ndan Tıbbi Genetik İhtisası Diploması aldı. 1993 yılında Türkiye'ye dönerek İstanbul Üniversitesi Deneysel Tıp Araştır-

ma Enstitüsü Genetik Anabilim Dalı'nın kuruluşunda görev aldı.

Dr. Özçelik'in makale ve bilimsel çalışmaları uluslararası saygınlığı olan bilim dergilerinde ve kitaplarda yayımlandı. Bilimsel araştırmalarına yapılan atıflar 2000 dolayında. 1996'da TÜBİTAK teşvik ödülü ve 2001'de World Society for Breast Health tarafından verilen en iyi bilimsel çalışma ödülünü aldı.

Aslında o, çocukluğundan ilk gençlik yıllarına kadar diplomat olmak istemiş. İlkokuldayken, bir hastane ziyaretine gittiğinde, çocukluğunda seyrettiği uzay filmindeki Ay Üssü Alfa'ya benzettiği Hacettepe Hastanesi'nden çok etkilenmiş ve doktor olma isteği yüreğinin kuytu bir köşesine yerleşmiş. Üniversite eğitimi söz konusu olunca gönlündeki iki meslek arasında seçim yapmak zorunda kalmış ve 'Tıp Fakültesi' demiş. İstanbul Tıp Fakültesi'nde okurken de kendini kardiolog olmaya hazırlamış.

Kardiyolog olma fikrinden niçin vazgeçtiniz?

Tıp Fakültesi'ndeki eğitimim süresince hocalarım Prof. Nuran Gökhan, Prof. Türkan Erbeni ve merhum Prof. Yusuf Karakullukçu ile birlikte kalp kası fizyolojisi ve ultrastrüktürü üzerinde deneysel araştırmalar yaptık ve üç yayınumuz çıktı. Mezun olunca kardiyolog olmak üzere Almanya'ya gittim. Bir yıl Münih Üniversitesi Fizyoloji Enstitüsü'nde Prof. Gerlach ile koroner damarları üzerinde tez çalışması yaptım. Bu arada 1986 yılında Berlin'de düzenlenen Dünya Genetik Kongresi'ne öğrenciyken yanında staj yaptığım ve daha sonra beş yıl birlikte çalıştığım hocam Prof. Uta Francke ile birlikte katıldım. Çok etkilendim ve zaten hep aklımın bir köşesinde olan genetik alanına geçmeye karar verdim.

Türkiye’de genetik ihtisası alan ilk doktor sizsiniz. Bu nasıl oldu?

Aslında bunun ilginç bir hikâyesi var. ABD’de ilk kez 1993 yılında yapılan moleküler genetik board sınavına girme hakkı kazanmıştım. Çeşitli üniversitelerden iş teklifleri alıyordum. Ama Türkiye’ye dönmeyi de düşünüyordum. Stanford’a yeni geçtiğim dönemde bir gün kütüphaneye gittim; Dünya Sağlık Örgütü’nün ihtisaslar listesini buldum. Baktım ki genetik ihtisasıyla ilgili kararda Türkiye delegesinin imzası var. Çok heyecanlandım. Kararın fotokopisini çektim ve sakladım. Sonra İstanbul Tıp Fakültesi Pediatri Bölüm Başkanı Prof. Olcay Neyzi’yle görüştim. Kendisi tıp üzerine hukuki kararları çok iyi takip eder. Birlikte Meclis’in bu kararı onayladığı resmi gazetesini bulduk. Bundan emin olunca Sağlık Bakanlığı’na gerekçeli bir dilekçe verdim ve İstanbul Üniversitesi’nden hocalarım Nuran Gökhan, Engin Bermek, Memnune Yüksel Apak, Demir Tiryaki ve Yurdagül Canberk’in oluşturduğu jüri bana genetik ihtisasımı verdi.

Stanford Üniversitesi’ndeki araştırmalarınız boyunca şanslı yıllar geçirdiğinizi söylüyorsunuz. Neydi size mesleğinizin bu şanslı yıllarını yaşatan olaylar?

Stanford’da Howard Hughes Medical Institute’de araştırmacı olarak çalıştığım sırada üç hastalığın genlerini bulduk. Bunlar Prader-Willi sendromu, tip VIII glikojen depo hastalığı ve Charcot-Marie-Tooth hastalığına neden olan genlerdir. Bir hastalığın genini bulmak bazen 10-15 yıl kadar sürebiliyor ve bu iş genellikle onlarca araştırmacının katıldığı ekipler tarafından yürütülüyor. Biz de Rockefeller Üniversitesi, Texas Üniversitesi ve Almanya’da Max Plack Enstitüsü’nde çalışan gruplarla ortak bir ekip kurarak daha önce hiç denenmemiş bir strateji geliştirdik. Kısaca “aday gen yaklaşımı” ile Genom Projesi’ne paralel çalışarak iki yıl boyunca sınır hücrelerine özgün genleri haritaladık. İnsanlarda yaklaşık 35.000 gen bulunuyor. 1992 yılında 2.000 kadar gen biliniyordu ve bunların 40 tanesini yani %2’sini ben haritalamıştım. Herkes hastalıklar için gen ararken biz

genlerimiz için hastalık aramıştık. Bu arada fark etmediğimiz hastalıklar da oldu.

ABD dönüşü UNDP finansmanıyla karşılanan bir projenin başında gördük sizi. Bu projeyi anlatır mısınız?

1993’te Türkiye’ye dönünce Prof. Sevim Büyükdevrim ile birlikte United Nations Development Fund tarafından desteklenen bir WHO projesiyle İstanbul Üniversitesi DETAM DNA Analiz Laboratuvarı ve Genetik Anabilim Dalı’nı kurdum. Altı doktora öğrencim vardı ve iyi bir ekiptik.

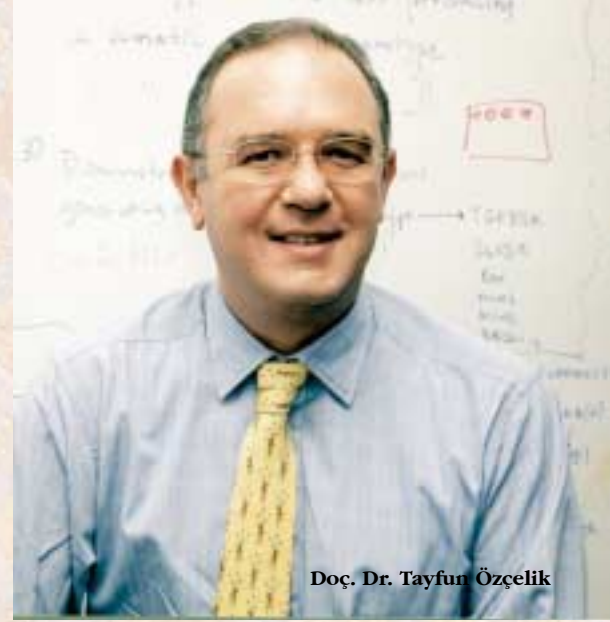
Burada genetik hastalıklar üzerine çalıştınız, değil mi?

Hayır, genetik hastalıklar üzerine çalışacağımı sanıyordum ama bu laboratuvarı Adalet Bakanlığı Adli Tıp Kurumu ile ortaklaşa çalışarak ülkemizdeki ilk DNA’ya bağlı kimlik tesbiti çalışmalarını yaptık. Orada adeta polis dedektifi oldum!

Nasıl çalışmalardı bunlar?

Önce kullanacağımız genlerin allel frekanslarını Türk toplumunda belirledik ve *International Journal of Legal Medicine*’de yayınladık ki raporlarımızın bir bilimsel dayanağı olsun. Bunun dışında çeşitli tek gen hastalıkları için DNA tanısı yapıyorduk. 1994-96 arasında yılda yaklaşık 2000 DNA raporu verdik. Bu, özellikle o yıllarda Avrupa’da çok yüksek bir sayıydı.

En çok hangi konularda DNA testleri yapılıyordu orada?

Doç. Dr. Tayfun Özçelik

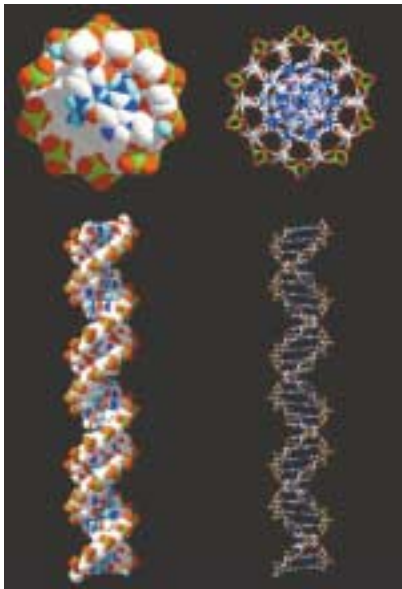
En çok babalık davalarını aydınlatmak için. DNA sayesinde baba dışlama oranı yüzde 8’den yüzde 30’lara çıktı. Davalı baba adaylarına da faydalı oldu. DNA testinde kişi baba değilse kesin belli oluyor. Böylece şüpheli babalar kurtulmaya başladı. Ayrıca, bir miras davasında mezarın içinden alınan kemik örneğini kullanarak DNA testi yaptık. Onun dışında doğum öncesi tani için DNA testleri yaptık.

Sizin kişisel ilgi alanınız genetik hastalıklarda hastalığa sebep olan genleri araştırmak ve bulmak. Özellikle de kanser genetiği ve Rett sendromu. Bu araştırmaları nasıl yapıyorsunuz?

Araştırmaları öğrencilerimle birlikte çeşitli projeler bünyesinde yürü-

Bilkent Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü öğretim üyeleri ve lisans üstü öğrencileri

tüyoruz. Hacettepe ve Ankara Üniversiteleri'nden Prof. Meral Topçu ve Prof. Meral Beksaç ile işbirliği yapıyoruz. Rett geninin bulunması üzerine son yıllarda araştırmalarımızı Rett üzerine yoğunlaştırdık.

Yale Üniversitesi'nde uzun yıllar üzerinde çalıştığınız bir projeydi Rett sendromu ve Rett geni siz Türkiye'deyken bulundu. Neler hissettiniz?

Çok heyecanlandım. Adını, hastalığı tanımlayan Dr. Andreas Rett'ten alan Rett sendromu, Yale ve Stanford'da benim projemdi. Oradaki yedi yıllık araştırmalarım geni bulmama yetmedi. Ama onu ararken üç başka hastalığın genini buldum. 'Allah garibe yardım etti' dedim! Daha sonra aradan bir yedi yıl daha geçti ama Rett geni hâlâ bulunamamıştı. Hattâ bazı genetikçiler 'Rett geni diye bir şey yok' demeye başladılar. Hiç unutmuyorum; John's Hopkins'den çok ünlü bir genetikçinin *American Journal of Human Genetics*'de bu konuda bir makalesi bile yayınlandı. Sonunda Stanford'da benim eskiden çalıştığım grup ile Baylor Tıp Koleji'nden bir grup güçlerini birleştirerek Rett sendromlu hastaların X kromozomunun ilgili bölgesinin tüm DNA dizisini çıkardılar. Bu inanılmaz bir finansman ve işgücü aktarımını gerektirir. Ama

DNA molekülünün çift sarmanlı temel yapısı pek çok sanatçıya esin kaynağı oldu. Nature Genetics dergisinin kapaklarında hep stilize edilmiş DNA moleküllerinin görüntüleri yer alıyor.

1999 yılının Ağustos ayında bu çalışmalar meyvesini verdi ve gen bulundu. Bilim dünyasında çok ses getirdi. Gen bulununca biz de Bilkent'teki araştırmamızı başlattık.

Rett nasıl bir hastalık? Artık gen bulunduğu göre siz neler yapıyorsunuz?

Rett, doğumsal gen mutasyonlarına bağlı bir çocukluk çağı nörogenetik hastalığı ve bu tip hastalıklar arasında aileler açısından belki de en üzücü olanı. Hastalık özellikle kız çocuklarda görülüyor ve mental retardasyon yapıyor. Bu çocuklar normal doğup ilk 6-18 aylık gelişimlerini normal sürdürüyorlar. Ama daha sonra bu gelişim duruyor, ardından da hızlı bir gerileme dönemi başlıyor. Rett'li çocuklar ellerini ovuşturup, bir kenara çekilirler. Diğer zihinsel rahatsızlıklardan onu ayıran en belirgin özelliktir bu. Önceleri Rett hastaları otistik sanılıyordu. Kendi içinde yaşayan çocuklar bunlar. Ama yanlarına gidince size yaklaşır; sarılırlar. Bunun için 'Silent Angels' deniyor onlara. 10.000 çocukta bir görülüyor. Hacettepe Hastanesine kayıtlı yaklaşık 450 Rett'li çocuk var. Biz geni bulamadık; ama erkek çocuklarda bu hastalığın ortaya çıkış mekanizmasını aydınlattık. *European Journal of Human Genetics*'de kapak yaptılar ve Nature'da yayımlandı. Aradan bir yıl geçmesine rağmen, editorial tarzı makalelerde düzenli olarak bize atıf yapılıyor. Tabii bir de teknoloji boyutu var. DNA molekülünü inceleyerek tanı hizmeti veriyoruz.

Gelelim Bilkent'e... Sizi nasıl buldular?

1993 yılında Bilkent Üniversitesi Fen Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Salim Çıracı beni aradı. 'Bilkent'te bir Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü kurmayı düşünüyoruz. Bizimle çalışır mısınız? Laboratuvar kurmadaki deneyiminizi Bilkent için kullanır mısınız?' diye sordu. 'Ben doğma büyüme İstanbul-

luyum, Ankara nasıl olur?’ diye tereddüt ediyordum. Bir Ankara ziyaretimde Prof. Çıracı beni Prof. İhsan Doğramacı ve Prof. Ali Doğramacı ile tanıştırdı. Sonra aradan zaman geçti. 1995’te laboratuvarında çalışırken telaşlı bir günümde Prof. Mehmet Öztürk’ten bir telefon daha geldi. Bilkent için tekrar beni istediler. Benim aklımı çeldiler. Ben de Bilkent’te yapabileceklerimin hayâlini kurdum; teklifi kabul ettim ve Ankara’ya geldim.

Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü’nde eğitimin özellikleri...

Lisans programımız dört yıl sürüyor. Arkasından öğrenciler yüksek lisans ve doktora devam ediyor. Çok yüksek puanla girilebiliyor bu bölüme. İlk açtığımız yılın Türkiye birincisi Ayşe Begüm Aslantaş bizde eğitim aldı. Şimdi New York’ta Rockefeller Üniversitesi’nde doktora yapıyor. İlk yıl 15 öğrenciyle derslere başladık. İlk mezunumuzu 1999 yılında verdik. Bölümümüzde üç ana faaliyet var. Eğitim, araştırma ve hizmet.

Bu kadar bilimsel araştırmaya bogulmuşken, nasıl aklınıza geldi DNA molekülünü mozaikten bir sanat yapıtına dönüştürmek?

Sanat ile bilimin ilişkisi üzerine çok düşünce üretilmiştir. Genellikle bilim, sanatı etkiler. Örneğin atom bulunup

bilimde parçacık fiziği alanı doğunca, sanatta da ‘abstrakt empresyonizm’ akımı başlamıştı. Rus asıllı ressam Kandinski bu akımın öncülerindendir. İlginçtir; bu akım, moda dünyasında da yerini almıştır, Mondrian elbisesi ile Yves Saint Laurent gibi. DNA bulunca da ‘Gen Sanatı’ diye bir akım başladı. Sürrealizmin en önemli isimlerinden Salvador Dali aynı zamanda gen sanatı akımının da ilk örneklerini vermiştir. 1953 yılında Watson ve Crick DNA’nın yapısını bulduğunda, Dali bunu “Tanrının varlığının gerçek kanıtı” olarak algılamış ve 1955- 1978 yılları arasında verdiği eserleri için en önemli ilham kaynağı olarak görmüştür. Kelime oyunu yaparak eşî Gala ile kendi ismini DNA akroniminin açılımına işlediği “Galacidalacideoxyribonucleicacid” isimli eseri en unutulmaz yapıtları arasındadır.

Mozaisizm tıpta çok ilgi çeken bir alandır. Mozaik nasıl küçük parça taşların birleşmesiyle oluşuyorsa, vücudumuzda da hücreler parça parçadır. Bazı hastalıklarda bir parçada mutasyon varken, diğerinde yoktur. Bizim tanımladığımız erkek Rett sendromu hastalarında olduğu gibi. Bu nedenle, mozaik ve DNA’nın birlikteliğini düşündüm. Çok araştırdım; sanatta böyle bir çalışma yapılmamış. DNA, mozaikle birlikte hiç yorumlanmamış. Bunun üzerine şöyle düşündüm: Mozaığın en güzel örnekleri ülkemizde... Şöyle hayâl ettim, Aya Sofya mozaikleri arasında bir küçük motif yakalayım ve geçmişte DNA’nın yapısını çözmüş bir uygarlığa atıfta bulunayım... Önce hayâlimde bir mozaik canlandırımdım. İçine DNA motifi ve mutasyon görüntüleri işledim. Pozitif bir bakış açısıyla mutasyonu evrimin itici gücü olarak düşündüm ve renklerini özenle seçtim. Sonra da hayâlimi gerçeğe dönüştürmek için Mimar Sinan Üniversitesi Seramik Bölümü’nden Prof. Süleyman Belen’e başvurarak bu mozaığı yaptırımdım.

Bilimle sanatın bir yerlerde buluştuğuna inanırım ben. Bilkent’in logosunda da Bilim - Sanat - Teknik sözcükleri vardır. Rett sendromu projesinde bu üçlü bir araya geldi.

Son olarak, sizin mozaik dergiye nasıl kapak oldu?

Nature Genetics dergisi stilize edilmiş gen resimlerini kapaklarına taşır. Benim mozaik tamamlanınca, bir fotoğrafını ve fotoğrafın kayıtlı olduğu bir CD’yi dergiye gönderdim. Mozaisizmle mozaikleri nasıl ilişkilendirdiğimi ve mozaikle ilgili tarihi bilgileri de ekledim. Yazıyı ve resmi 2003 Mayıs ayında gönderdim. Ağustos ayında kapak oldu.

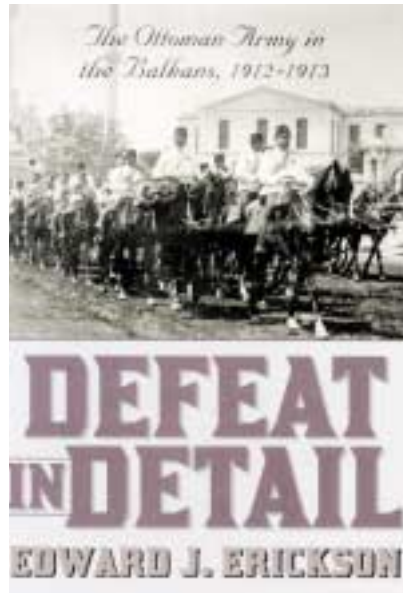

Mimar Sinan Üniversitesi Seramik Bölümü’nden Prof. Süleyman Belen ve ekibi Tayfun Özçelik’in tasarladığı DNA motifli mozaığı yaparken.

THE OTTOMAN ARMY DURING THE BALKAN WARS (1912-1913) AND WORLD WAR I (1914-1918): a review of two books by Colonel Edward J. Erickson *Defeat in Detail, The Ottoman Army in the Balkans, 1912-1913* (Praeger Press, Westport, Connecticut, and London, England, 2003), and *Ordered to Die: A History of the Ottoman Army in the First World War* (Greenwood Press, Westport, Conn., 2001).

By **Stanford J. Shaw**, Professor of Modern Turkish History at Bilkent University, retired Professor of Ottoman and Turkish History at the University of California, Los Angeles.

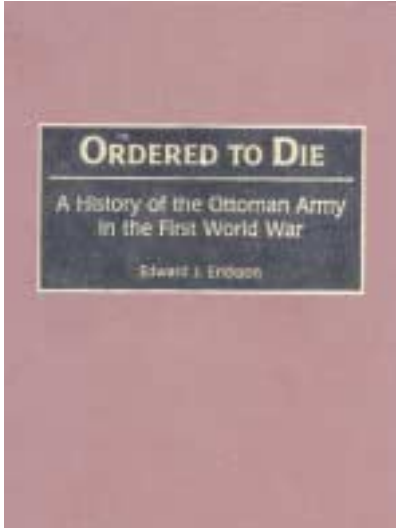
In preparing important new studies which are tentatively entitled *The Ottoman Empire in World War I, 1914-1918*, and *The Ottoman Empire in the Great War, 1910-1923*, I have benefited greatly from these two remarkable books written recently by a retired American army officer, Colonel Edward Erickson, who spent some time serving at NATO headquarters in Izmir before retiring to a teaching position in the United States. Unlike historians who have a very limited knowledge of military organization, tactics, and logistics, Colonel Erickson has applied his long experience of military service to a careful analysis of a combination of Turkish military history accounts published by the Turkish General Staff Department of Military History and Strategic Studies (Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) unpublished Ottoman military accounts found in the archives of the same organization, memoirs written by retired Ottoman officers, and accounts of Ottoman military activities published by the governments of their enemies, principally Great Britain and France. The result is an unsurpassed discussion of the reasons why the Ottoman army was so disastrously defeated during the Balkan Wars despite very effective combat efforts, deriving mainly (1) from the General Staff's decision to break up its fighting forces into relatively small units fighting on widely different fronts (thus 'defeat in detail') rather than keeping them together in large enough units able to face strong enemy units with equal power and support, (2) from the army's failure to complete a

reorganization which had begun shortly after the Young Turk revolution and the deposition of Sultan Abdülhamid II in 1909 and 1910, but which had not been completed by the time the wars began, and from (3) disfunction and disorganization within the Ministry of War which largely dissipated the effective efforts of individual Ottoman army units in the field.

Erickson goes on to describe why and how Enver Pasha, who subsequently become Ottoman Minister of War and the real leader of the Ottoman government, who was a brilliant administrator though an incompetent battlefield tactician and leader, was able to completely reorganize the army in a very short time between the end of the Balkan Wars and the Ottoman entry

into World War I on the side of the Central Powers, to the extent that it achieved considerably greater combat efficiency than had been the case earlier and therefore did far better during the war than most people assume as a result of its ultimate defeat. Erickson shows how the young, new Ottoman officer corps created by Enver Pasha following the Balkan Wars restored military discipline and effectiveness to the extent that it was able to fight successfully on eight widely separate fronts during World War I, despite severe problems in transporting men and supplies, internal revolts carried out by minority nationalist groups, as well as quarrels between the Ottoman officers and their German advisors who were unable to throw off the anti-Turkish bias brought from their homeland and who therefore constantly treated the Ottoman officers on their staffs

as menial assistants rather than as equals. He concludes that among the Ottoman generals who had active commands during the war, there is little question that the most effective and skillful was Mustafa Kemal Atatürk, with Kâzım Karabekir in particular showing almost equal military ability. He adds that the Ottoman losses during the last year of the war in particular were due less to Ottoman military defects than they were to a collapse of the home front, deriving not only from deficient transportation and major supply problems but also from the successful British naval blockade of the Empire's Mediterranean coast which

was carried out with the specific objective of starving the Ottoman population into submission, a genocidal policy which was the most important factor in four million deaths suffered by all segments of the Ottoman population during and after the war, but which has been overlooked subsequently because most of the histories of the war have been written by British authors.

Erickson's books are a major contribution to our understanding of Ottoman military successes and failures during the crucial last quarter century of the Empire's existence.

Londra ve New York Editörlerinden Seçmeler

Türkiye'de en çok sözü edilen eserler, gazete ve dergilerde sık sık görüldüğünden, bu bölümü yurt dışında önerilen ve Bilkent Kütüphanesi'ne ısmarlanmış olan 2003 yılı seçmelerine ayırdık.

The Times Literary Supplement'ın Aralık 2003 değerlendirmelerinden seçmeler:

Nuclear North Korea: A debate on engagement strategies. V.D.Cha ve D.C. Kang, (Columbia University Press, \$24.50)

Karşıt fikirli iki siyaset bilimcisinin Kuzey Kore hakkındaki görüşleri.

Oakeshott on History, L. O'Sullivan, (Imprint Academic, _25.00)

Tarih bilimini felsefi açıdan değerlendiren Prof. Oakeshott'ın görüşleri.

Eats, Shoots & Leaves: The zero tolerance approach to punctuation. L. Truss, (Profile, _9.99)

İmlâ işaretleri üzerine ince hesaplar.

La Maitresse de Brecht, J-P Amette, (Albin Michel, 18.50 euro), Fransızca.

Bertolt Brecht'in Doğu Almanya'daki yaşamını, aşk hayatından soğuk savaş etkilerine kadar yoğun, ünlü bir Fransız yazarın ödül alan yeni kitabı.

The Girl From the Coast. Pramoedya Ananta Toer; Endonezya lisanından tercüme eden: W. Samuels. (Hyperion, \$13.50)

Endonezya'nın toplumsal sorunları hakkındaki görüşlerini dile getirmek amacıyla, balıkçı köyünden zengin bir aileye gelin gelen genç kızın öyküsünü ele alan yazar Toer, siyasi mahkumiyetleri ile de tanınır.

The Child of an Ancient People. A. Benmalek; İngilizceye tercüme eden: A. Riemer, (Harvill, _10.99)

Cezayir asıllı yazar bu romanında Avusturalya'ya kaçan bir Arap prensinin

dramatik yaşamını, acılarını ve aile sevgisini dile getiriyor.

The Philosophy of Nature: A guide to essentialism. B. Ellis, (McGill Queens University Press, \$23.00)

Ünlü filozof Jerry Fodor'a göre bu kitap 'essentialism' ekolünü doğru bir şekilde ve halk tarafından anlaşılabilir dille anlatıyor.

Italian Cuisine: A cultural history. A. Cappati ve M. Montanari; İtalyancadan İngilizceye tercüme eden: A. O'Healy, (Columbia University Press, \$35.00)

İtalyan mutfağının tarihi gelişimi ve kültürel özellikleri ile değerlendirilişi.

A Small Corner of Hell: Dispatches from Chechnya. A. Politkovskaya, Rusçadan

tercüme edenler: A. Burry ve T. Tulkhinsky (University of Chicago Press, \$25.00)

Moskovalı yazar, Çeçenistan'daki savaşı bir anne olarak değerlendiriyor.

Season of Migration to the North. T. Salih; Arapça'dan tercüme eden: D. Johnson-Davies, (Penguin, \$9.95)

Sudanlı yazarın köy yaşamından, kültür çatışmasına kadar geniş bir yelpazeyi işleyen romanı.

The Reconstruction of Nations: Poland, Ukraine, Lithuania, Belarus, 1569-1999. T. Snyder, (Yale University Press, \$35.00)

Avrupa Birliği'ne uyum içinde katılmakta olan bu ülkelerin analizini yapan yazar, aynı topraklarda asırlar boyu sür-

müş olan etnik, dini ve devletler arası çatışmaları gözardı etmeden tarihsel bir değerlendirme sunuyor.

The Man Who Changed Everything: The life of James Clerk Maxwell. B. Mahon, (Wiley, \$27.95)

48 yıllık yaşamında bilimsel devrimlere imza atmış olan büyük fizikçinin biyografisi.

New York Times Editörlerine göre 2003 yılının en iyi kitaplarından bazıları:

The Bounty: The True Story of the Mutiny on the Bounty. C. Alexander, (Viking, \$27.95)

Filimleri ile de tanınan 1789 gemi isyanı ve ardından gelen muhakemelerdeki çıkar çatışmaları.

Brick Lane. M. Ali, (Scribner, \$25.00)

Londraya gelen Bangladeşli genç bir kadının yaşam transformasyonu.

The Fortress of Solitude. J. Lethem, (Doubleday, \$26.00)

1970'lerin New York'unda iki genç arkadaşın gelişimleri.

Khrushchev: The Man and His Era. W. Taubman, (Norton, \$35.00)

1930'lardaki Stalin'in kolektivizasyon programlarından, 1960'lardaki nükleer savaş eşiğine dayanış ve ardından detanta geçiş süreçlerinde Sovyet lideri.

The Known World. E.P. Jones, (Amistad/HarperCollins, \$24.95)

1850'lerin Amerika'sında zencilerin esaret dünyasının toplumsal sorunlarını ele alan bir roman.

Living to Tell the Tale. G.G. Marquez'in İspanyolca eserinin E. Gross-

man tarafından tercümesi, (Knopf, \$26.95)

1982 Nobel Edebiyat ödülü sahibi olan yazarın kendi yaşamını kaleme almak üzere planladığı üç ciltlik projenin ilk cildi olan bu kitap 1927'de doğumundan, 1950'lere kadar olan süreyi işliyor.

Samuel Pepys: The Unequalled Self. C. Tomalin, (Vintage, \$16.95)

1660'tan itibaren on yıl boyunca yaşamını en ince ayrıntıları ile anlatmış olan Pepys'in o devrin İngiltere'si çerçevesine göre yeniden değerlendirilmesi.

Çeşitli üniversitelerin kariyer ve iş bulma ofislerinin önerdikleri kitaplardan bazıları:

The Directory of Jobs and Careers Abroad. Dan Boothby, (Vacation Work Publications, 11th edition, \$19.95)

The Perfect Cover Letter. Richard H. Beatty, (Wiley, 3rd edition, 2003, \$14.95)

How to Get A Job in Europe, Robert Sanborn, (Planning/Communications, 5th edition, 2003, \$22.95)

The Directory of Websites for International Jobs: The Click and Easy Guide. R L. Krannich, C. R. Krannich, (Impact Publications, 2002, \$19.95)

Work Abroad: The Complete Guide to Finding a Job Overseas. Clayton A. Hubbs, (Transitions abroad Pub. 4th edition, \$19.95)

What Color is Your Parachute? Richard N. Bolles, (Ten Speed Press, 2004 edition, \$17.95).

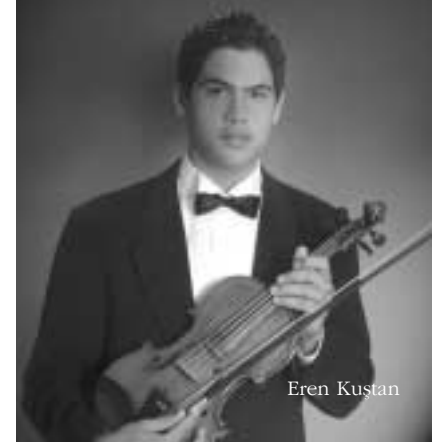
Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nden Haberler

Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğrencilerinden oluşan Bilkent Gençlik Korosu, Yunanistan'da 21. Preveze Uluslararası Koro Yarışması'nda 'altın madalya' ve 'birincilik ödülü' kazandı. Elena Puškova ve Lubomira Subaševa yönetimindeki koro, MSSF Müzik Hazırlık Lisesi'nde başta şan ve kompozisyon olmak üzere çeşitli sanat dallarında öğrenim gören lise, lisans ve lisansüstü öğrencilerinden oluşuyor.

Yaz boyunca yurtdışında çeşitli uluslararası festivallere katılıp, ödül alan bir Bilkentli de Mertol Demirelli. Müzik Hazırlık İlköğretim Okulu birinci sınıfında okuyan 7 yaşındaki Demirelli, her yaz düzenlenen Sicilya'daki Ragusa-Ibla Vakfı Yarışması'ndaki performansı ile jüriyi mest etti. Küçükler A kategorisinde yarışan Mertol, başarılı performansı sonucunda 'Seçkin müzisyenler' listesinin başında yer aldı. Mertol, ayrıca 'Kuhlau Özel Ödülü'ne de sahip.

Dünya Gençlik Orkestrası'na Türkiye'den MSSF keman öğrencisi Eren Kuştan ve vurmalı sazlar öğrencisi Kerem Öktem katıldılar. Türkiye'yi temsil edecek olan öğrencilerden Eren Kuştan, Roma'da orkestranın iki konserinde başkemanca oldu.

The New York Times Editörlerinden CD Seçmeleri

New York Times Editörlerine göre 2003 yılının en iyi Klasik CD'lerinden bazıları:

Bach: The Art of Fugue. Emerson String Quartet. (Deutsche Grammophon)

Bach: Kantatlar, No. 82, 199. Lorraine Hunt Lieberson (mezzo-soprano), ve Craig Smith yönetiminde Orchestra of Emmanuel Music. (Nonesuch).

Bach: Harpsikord Konçertoları ve Üçlü Konçerto. Johann Sebastian Bach. Richard Egarr (solist) ve Andrew Manze yönetiminde Academy of Ancient Music. (Harmonia Mundi Franc).

Beethoven: Piyano Konçertoları (1-5). Pierre Laurent Aimard (piyanist), Nikolaus Harnoncourt yönetiminde Chamber Orchestra of Europe. (Teldec).

Berger: Orkestra Eserleri. Gil Rose yönetiminde Boston Modern Orchestra Project. (New World).

"Björöling Rediscovered". Jusi Björöling, tenor. (RCA Red Seal).

Boulez: "Rituel in Memoriam Bruno Maderna"; 'Notations' Nos.1-4,7; 'Figures-Doubles-Prismes'. D. Robertson yönetiminde Orchestre National de Lyon, N.Y. Times Boulez'in köşelerinin yuvarlandığını yazıyor. (Naïve).

Debussy: Images; Etüdler. Pierre-Lurent Aimard (piyanist), (Teldec).

Dream of the Orient. Concerto Köln, Sarband. Mozart'tan, Tatar Han Gazi Giray'a kadar çeşitli renkleri kapsayan bu CD'nin New York'ta en iyiler arasına seçilmesi güzel bir olay. (Deutsche Grammophon Archiv).

Glass: Etütler No. 1-10. Philip Glass (piyanist), (Orange Mountain Music)

Susan Graham Carnegie Hall'da. Susan Graham (mezzo-soprano), M. Martineau (piyanist) (Erato).

Grieg, Schuman: Piyano Konçertoları. Leif Ove Andsness (piyanist), Mariss Jansons yönetiminde Berlin Senfoni Orkestrası, (EMI Classics).

Handel: Rinaldo. Rene Jacobs yönetiminde Freiburg Barok Orkestrası, (Harmonia Mundi).

Hartke: Klarnet Konçertosu, ve diğer eserler. Richard Stoltzman (klarnet), Michael Stern yönetiminde Iris Oda Orkestrası. Caz ve Blues gibi türlerin klasik müzik ile birleşimi. (Naxos).

Janacek, Lutoslawski, Szymanoski: Keman ve piyano için eserler. Isabele Faust (keman) ve Ewa Kupiec (piyano), (Harmonia Mundi).

Kurtag: "Signs, Games and Messages". Çeşitli yorumculardan, (ECM New Series)

Lizst: B Minör Sonatı ve diğer eserleri. Yundi Li (piyanist) (Deutsche Grammophon).

Mahler, 3. Senfoni. Pierre Boulez yönetiminde Viyana Filarmoni Orkestrası, (Deutsche Grammophon).

Nina Nanna. Montserrat Figueras (soprano) ve Jordi Savall yönetiminde Hesperion XXI. Son beş asır boyunca çeşitli kültürlerin ninnileri. (Alia Vox)

Salieri: Aryalar. Cecilia Bartoli (mezzo-soprano), Adam Fischer yönetiminde Orchestra of the Age of Enlightenment. (Decca).

Schumann: yaylı çalgılar kuartetleri, No. 1-3. Zehetmair Kuartet'i, (ECM New Series).

Sbostakovich. 7. Senfoni. Rotterdam Filarmoni ve Kirov Orkestrası (Phillips).

“Beni Bilkent şekillendirdi”

Stüdyolarda kapalı kapılar ardında seslendirme yaparken, 'Ferhunde Hanımlar' dizisiyle ekranda yakışıklı yüzünü gösterme fırsatı bulan ve 'Çocuklar Duymasın'la zirveye çıkan ünlü aktör Tamer Karadağlı Bilkent'teydi.

Sınırlı zamanına rağmen, röportaj teklifimizi kabul eden Karadağlı'yla onun eğitim aldığı yıllarda henüz inşa edilmemiş olan ve şimdi uzaktan hayranlıkla seyrettiği Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi'nin karşı tepesinde başladık açık hava röportajımıza. “Ben Bilkent'te okurken karşıdaki bina yoktu... Şu karşı tepeler bomboştu. Ağaçlar da bu kadar büyümemişti. Her şey ne çabuk gelişmiş ve değişmiş burada!” derken hayretini gizlemiyordu.

Niçin konservatuvar değil de Bilkent Müzik ve Sahne

Sanatları Fakültesi Tiyatro Bölümü?

İlk görmeye geldiğimde Bilkent'i çok beğendim ve 'Ben eğitimime burada devam etmeliyim!' dedim. Temiz, düzgün ve iddialı göründü bana. Burslu okudum ve dört yılda mezun oldum. Bilkent'te Türkiye'nin en iyi hocalarıyla çalıştım. Hocaların hocası Cüneyt Gökçer benim hocamdı.

Bilkent size neler verdi?

Okul insana vizyon katar. Üniversite hayatı insanın en çok şekillen-

diği dönemdir. Bilkent vizyonunun gelişmesini sağladı. Bu nedenle bana büyük faydası oldu.

Hep oyuncu olmak mı isterdiniz hayatta?

Çocukken birçok mesleğe gönül vermiştim. Astronot, pilot, araba yarışçısı, polis olmak istiyordum. Oyuncu olma fikri daha sonra aklıma geldi. Şimdi oyuncuyum ve hepsini oynayabiliyorum.

Şöhretin sırrını çözdünüz mü?

Hayır, şöhretin sırrını bilmiyorum. Bilseydim çok daha önce meşhur olurdum.

Yalnız şunu söylemek istiyorum: Hiçbir şey şans eseri olmuyor. Artık Türkiye 'artiz' ve 'aktör' ayrımını çok iyi yapabilecek durumda.

Dizilere devam mı?

Çocuklar Duymasın'dan sonra dizi çekmeyeceğim. 'Çocuklar Duymasın' Türkiye televizyon tarihinde en çok seyredilen dizi oldu. Bütün bölümler farklı kanallarda defalarca gösterildi, hâla gösteriliyor. Biz bile sıkıldık. Şimdiye kadar 63 bölüm yaptık; 26 tane daha çekeceğiz. Ondan sonrası bilmiyorum. Çok duygusal bir durum olmadıkça dizi çekmeyeceğim! Sinema filmleri yapacağım.

Nasıl filmler?

Hülya Avşar'la bir film projemiz var. İkimiz de birlikte çalışmayı çok istiyoruz. Ama doğru seçilmiş bir projede, iyi yazılmış bir senaryoyla.

ABD'deyken Hollywood'la bazı bağlantılar yaptığınız söyleniyor...

Evet bağlantılar var. Hollywood'la görüşmeler yaptım. Bağlantılarım hâlâ devam ediyor. Artık sinema filmi çekmek istediğimi söylemiştim. Bu, Türk ve yabancı ortak yapımı da olabilir. Bizim Uluslararası arenada film yapabilecek çok iyi oyuncularımız var. Haluk Bilginer, Tanık Ünlüoğlu, Nurgül Yeşilçay, Hülya Avşar ve Aydan Şener'i örnek verebilirim.

Tekrar Çocuklar Duymasın'a dönelim. Yeni bölümlerde niçin bıyıklısınız? Öğrencilere sordum. Aralarında sizi bıyıklı olarak beğenen çıkmadı. Siz ne diyorsunuz?

Çocuklar Duymasın artık farklı bir kanalda yayımlanıyor. Eski ve yeni dizilerin farkını ortaya koymak için Haluk'un bıyıklı görünmesine karar verdik. Bunu bir sanatçı maskesi ya da makyajı olarak düşünmek lazım. Beğenmeyenler olduğu kadar beğenenler de var. Örneğin, eşim beğenmeyenler arasında.

Haluk tipinde her kadın kendi kocasından bir parça buldu; her erkek de kendisinden. Selami'den ise hiç kimse söz etmedi. Siz, Haluk ve Selami arasındaki farkı nasıl açıklıyorsunuz?

Aslında sonuçta Haluk ve Selami arasında büyük bir fark yok. Siz hiç Haluk'un dediklerini Meltem'e kabul ettirdiğini gördünüz mü? O sadece en başında 'hayır' diyor; ama yine de Meltem'in dediği oluyor. Selami ise baştan 'evet' diyor. İşte fark burada.

Yeni eğitim döneminin açılışına katılan Tamer Karadağlı'nın etrafını öğrenciler sardı. Kimi imza isterken kimi de cep telefonuyla fotoğrafını çekti. Fotoğrafta T.Karadağlı'yı Bilkentli yeni öğrencilerle görüyorsunuz.

“ Okul insana vizyon katar. Üniversite hayatı insanın en çok şekillendiği dönemdir. Bilkent, vizyonumun gelişmesini sağladı. Bu nedenle bana büyük faydası oldu. ”

Bir sitcom'la beklediğinizden de çabuk zirveye çıktınız. Öyle mi sizce de?

Çocuklar Duymasın olmasaydı da bir gün zirveye çıkıp, ünlü biri olacağımı biliyordum.

Siz de Haluk gibi Beşiktaşlı mısınız?

Hayır! Ben milli takımı tutuyorum.

Yeni sinema filminiz 'Bir Tutam Baharat'tan biraz söz edelim.

'Bir Tutam Baharat', Kasım'da vizyona girdi. Konusu mübadele yılları...

1960'larda Türkiye'den Yunanistan'a gitmiş bir adamın öyküsü. Adam 30 yıl sonra Türkiye'ye dönüyor. Eskiden sevdiği kızın evlendiğini öğreniyor. Ben filmde kızın eşini oynuyorum. Tabip Binbaşı rolündeyim. Olaylar Atina ve İstanbul'da geçiyor. Çok keyifli bir çekimdi.

Tamer Karadağlı Nur Köküöz'le.

Türkiye'nin Silikon Vadisi Bilkent'te

Bilkent Üniversitesi ve Bilkent Holding işbirliğiyle kurulmuş olan Ankara Cyberpark, ileri teknoloji ve yazılım uzmanları ile şirketlerini biraraya getirerek, Türkiye'nin teknoloji geleceğinde söz sahibi olacak.

Ankara Cyberpark , Bilkent Üniversitesi ile Bilkent Üniversitesi'nin sahibi olduğu ve bünyesinde birçok teknoloji ve yazılım şirketi bulunan Bilkent Holding işbirliği ile Bilkent Üniversitesi kampüs alanı içinde kurulan bir bilim ve teknoloji parkıdır.

4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri kanunu kapsamında 12 Kasım 2002 tarihinde Teknoloji Geliştirme Bölgesi statüsünü kazanmış olan Cyberpark'ın hedefleri :

- İleri teknoloji ve yazılım geliştirme alanında faaliyet gösterecek firma ve kuruluşlara dünya kalitesinde etkin ve uygun maliyetli teknopark hizmetleri sunmak,
- İleri teknolojiler alanında çalışan yerli ve uluslararası şirketleri bir araya getirerek, bu şirketlerin kendi aralarında ve civardaki üniversitelerle si-

nerji yaratmalarını sağlayacak mekanizmalar kurmak,

- İleri teknolojiler üretme potansiyeli olan yerli şirketlerin kurulmasını ve mevcut küçük şirketlerin büyümesini teşvik edecek destek mekanizmaları oluşturmaktır.

Cyberpark için Bilkent Üniversitesi kampüs alanının batısında 55 hektarlık bir yer ayrılmıştır. Bu alan üzerinde Cyberpark'ın kullanımına tahsis edilen binalarda halen yoğunluğu bilişim ve elektronik alanında faaliyet gösteren 40'i aşkın şirket ve 500'den fazla AR-GE personeli çalışmakta.

Bilkent Üniversitesi'nin "İletişim ve Spektrum Yönetimi Araştırma Merkezi" de faaliyetini Cyberpark bünyesinde devam ettirmekte. Yakın bir zamanda bir nano teknoloji merkezinin kurulması da planlanmaktadır. İnşaatı şu an-

olan "Kuluçka Merkezi", Risk Sermayesi Danışmanlığı, Finansal ve Hibe Kaynaklara Erişim Danışmanlığı, Avrupa Birliği Bilgi Merkezi, Hayat Boyu Öğrenim Merkezi gibi birimler iş kurma ve geliştirme faaliyetlerinde girişimcilere destek sağlayacak.

Cyberpark bursları

Girişimciliği ve sanayi-üniversite işbirliğini teşvik etmeyi, beyin göçünü engellemeyi hedef edinmiş olan Ankara Cyberpark, Bilkent Üniversitesi ile birlikte hazırladığı "İleri Teknoloji ve Uluslararası Deneyim" adlı burs programıyla, ÖSS sınavında yüksek başarı gösteren öğrencileri destekleyecek. Bu programla, Ankara Cyberpark, yüksek potansiyele sahip öğrencilere yurtdışında staj imkanı sunarak uluslararası deneyim sahibi olmalarını ve vereceği "endüstriyel danışmanlık" desteğiyle yüksek teknoloji alanındaki gelişmeleri yakından takip etmelerini sağlayacak. Bu öğrenciler, öğrenim yaşamlarına başladıkları andan itibaren, Ankara Cyberpark bünyesinde kendi şirketlerini kurmayı hedefleyen girişimcilere verilen eğitim, seminer gibi çeşitli etkinliklerden de yararlanmaya başlayacaklar. Endüstri Danışmanlığı (Industrial Mentoring) adı verilen bu program kapsamında başarılı öğrenciler kendi özel ilgi alanlarına göre danışmanlar tarafından yönlendirilecekler.

Bilkentli öğrenciler ayrıca, Cyberpark'ın girişimcilere sunduğu Avrupa Birliği merkezi, İnkubasyon merkezi gibi diğer imkanlardan da faydalanma ve Cyberpark'ta yer alan 40'ı aşkın kuruluşun yüksek teknoloji alanındaki faaliyetlerini yakından izleme olanağı da bulabilecekler. Henüz sekiz ay önce Bakanlar Kurulu tarafından Teknoloji Geliştirme Bölgesi ilan edilen ve en hızlı büyüyen teknopark olan Ankara Cyberpark'ta öğrenciler gelecekte çok sayıda şirkette bilişim teknolojileri, biyoteknoloji, nanoteknoloji, uzay teknolojisi, yeni malzeme teknolojileri vb. ileri teknoloji alanında faaliyet gösteren şirketlerde iş imkanı bulabilecek ve kendi şirketlerini kurabilecekler.

Cyberpark'ta faaliyet gösterecek Ar-Ge ağırlıklı alanlar

- * Yazılım geliştirme
- * Multimedia teknolojisi
- * Analog ve dijital yayıncılık teknolojisi ve sistemleri
- * Bilgisayar, iletişim cihazları ve çevre birimleri
- * Kablosuz ve mobil iletişim sistemleri
- * Fiber ve diğer karasal iletişim sistemleri ve teknolojisi
- * Mikrodalga iletişim sistemleri ve donanımı
- * Uydu iletişim teknolojisi ve cihazları
- * Savunma ve güvenlik teknolojileri
- * Uzay ve havacılık teknolojisi
- * Biyoteknoloji ve gen mühendisliği
- * Biyo-tıbbi mühendislik
- * Medikal cihazlar ve medikal araç teknolojileri
- * Enerji üretim ve enerji dönüşüm teknolojileri
- * Kimya ve yeni malzeme teknolojileri

da sürmekte olan Cyberplaza binalarının faaliyete geçmesi ile 100'ün üzerinde firmanın daha bölgeye katılacağı öngörülmekte.

Cyberpark Genel Müdürü Mustafa Atilla'dan aldığımız bilgilere göre, Cyberplaza binalarında teknoloji şirketlerine kiralanacak alanların dışında, ortak hizmet ve yaşam alanları olarak posta ve kargo hizmetleri, banka ve finansal servisler, seyahat acenteleri, bilişim hizmetleri, yiyecek-içecek servisleri, convenience store ve benzeri hizmetleri sağlayan birçok firma ve işletme yer alacak. Ayrıca, temizlik, ısıtma, güvenlik, bakım-onarım, yeşil alan düzenlemesi, itfaiye, ilk yardım gibi altyapı hizmetleri sağlanacak. Konferans, kongre ve sergi düzenlemeye yönelik mekanlar ve lojistik destek olanakları bulunacak. Bunlar dışında, Cyberplaza'da kurulacak

Mustafa Atilla
Cyberpark Genel Müdürü

Bilkentli

Otelciler

Ankara'nın iki büyük otelinin kilit pozisyonlarında Bilkent Üniversitesi Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü'nden mezun akıllı, başarılı, zarif ve güzel iki genç hanım çalışıyor: Funda Eratıcı Hilton'da, Ayşe Yaramanoğlu Sheraton'da...

Otel yöneticiliği, günümüz kariyer dünyasının yükselen değeri. Süper otellerde çalışabilme fırsatı aslanın ağzında! Özellikle Turizm ve Otel İşletmeciliği mezunu gençler, beş yıldızlı otellerde iş kapabilmek için birbirleriyle kıyasıya yarışıyorlar.

Bu yarış kazanan iki şanslı Bilkentliyle, öğrencilik yıllarından başlayıp, mezuniyetlerinin ardından neler yaşadıklarını, şu andaki iş yaşamlarına uzanan başarı yolunda karşılaştıkları olayları, zorlukları, kolaylıkları ve keyifleri konuştuk.

Ayşe Yaramanoğlu, THM '94

Funda Eratıcı, THM '94

mutlu insanlara hizmet veriyor

Otelciliğe ilk adımlar

Funda Eratıcı ve Ayşe Yaramanoğlu TED Ankara Koleji'nden sınıf arkadaşı. Lisede Matematik-Fen Bölümü öğrencileri ve doğal olarak mühendislik, mimarlık, işletme okumak istiyorlar. Sınav sonuçları açıklandığında ikisi de Bilkent Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü'nü kazandıklarını öğreniyorlar.

Hilton Oteli Satış Direktörü Funda Eratıcı anlatıyor:

"Bu bölümde başarılı bir şekilde birinci yılımı tamamladım. Bizim zamanımızda 90 günlük staj yapmazsak ikinci sınıfa geçemiyorduk. Ben İstanbul Hilton'da staj yaptım. Müracaat ettiğimde önce bir mülakat yaptılar; İngilizceyi beğendiler. Sonra bana bir üniforma verip, resepsiyona çıkardılar. İlk haftalar tek yaptığım şey İngilizce konuşmaktı. On gün önbüroda çalıştım; çok sıkıldım; çok yoğunlu, işi de bilmiyordum. Zaten herkes o kadar çok çalışıyordu ki bana iş öğretecek zamanları yoktu. Sonra yer değiştirdim. Orada bilgisayar da otel hakkında çok çeşitli bilgiler öğrendim."

Stajın önemi

Staj sırasında resepsiyonda çalışırken, Funda'yı otelcilik mesleğine derinden bağlayan, yabancı bir otel müşterisi çıkıyor karşısına. "Yakanızda 'trainee' yazdığına göre siz bir öğrenci olmalısınız. Ben doktorum. Hayatım boyunca üzgün insanlar için çalıştım. Yardım etmek çok güzel bir duygu, ama yardım edemeyeceğiniz kişiler de çıkıyor karşınıza.

Siz mutlu insanlara hizmet veriyorsunuz. Bir otelde karşınıza çıkan en mutsuz kişi peşinde koştuğu bir ihaleyi kazanamamış kızgın bir iş adamıdır. İşinizin değerini bilin!" diyen kişi çok etkiliyor onu.

"Bilkent'te eğitim bizi iş hayatına hazırladı. Akademik eğitimle pratiği birleştirme imkanı sağladı."

"İnsan ilişkilerim çok iyi. Kendimi karşımdaki kişinin yerine koyabiliyorum. Bu sektörde çok olumlu bir kişilik özelliği bu."

Funda, ikinci sınıfa başlayınca bir mucize oluyor. Okulu inanılmaz sevmeye başlıyor. Buna neden elbette yararlı bir staj deneyimi... O artık 'high honour' bir öğrenci. Yıllar geçiyor; dördüncü sınıfa geçtiğinde önüne büyük bir staj dönemi daha geliyor. Bu defa Sheraton Ankara kapılarını açıyor ona. Başlama noktası, ona ilerde uzmanlık yolu açacak olan Satış Departmanı. İş deneyiminin artılarını oluşturan stajların çok yararlı olduğuna inanıyor Funda ve ekliyor: "Şimdiki aklım olsa, ikinci ve üçüncü sınıftayken, yaz tatillerinde de çalışırdım."

İlk göz ağrısı

Bilkent'e 1990 yılında girip 1994 yılında üniversiteden mezun olan Funda, okul bitince ilk göz ağrısı Hilton'un yolunu tutuyor, ama bu defa açık pozisyon yok. CV bırakıyor, eli boş dönüyor. Hocası Teoman Alem-

dar bir müddet sonra ona hayatının müjdesini veriyor. Ankara Hilton Satış Ofisi'nde açık yer var! Sevincini "Hayatımın en mutlu anıydı!" diyerek dile getiriyor.

Önce satış sekreteri, ardından satış temsilcisi, satış yetkilisi ve 1999'da satış direktörü oluyor henüz 26 yaşındayken. O yıllarda Hilton otellerinde çalışan satış direktörlerinin yaş ortalaması 40-45... Bu konuyla ilgili bir anekdotu şöyle anlatıyor:

"Bir akşam ofiste tek başıma çalışıyordum. Orta yaşlı, bıyıklı bir bey odaya girip, müdürle görüşmek istediğini söyledi. Ben de 'buyrun benim' dedim. Adam biraz sinirli tekrarladı. 'Müdür dedim, kızım!' Sonra özür diledi, çok genç olduğum için inanamamıştı müdür olduğuma."

Mesleğini çok seven ve bekar olan Funda, otel işinin evliliğe uygun olmadığını düşünüyor ve işinin keyifli olduğu kadar zor yanlarına da dikkat çekiyor:

"Otelde pozitif bir ortamda çalışıyorsunuz. Otelcilik, özellikle satış çok keyifli ama herkesi sevmek, herkesle ortak noktalar bulmak zorundasınız. İnsanlar sevmediği kişilerden birşey satın almıyorlar... Bugün bir Amerikan heyetini karşılayacağım. Akşam onlar odalarına çıkıncaya kadar beklemek zorundayım. Clinton'ın ziyaretinde de böyleydi. Sabah 06.00'dan ertesi gün 02.00'ye kadar çalıştığım günleri hatırlıyorum."

Önce turizm

Sheraton Otel Ziyafet Koordinatörü Ayşe Yaramanoğlu'nun üniversiteye girmeden önce gönlünde yatan meslek Turizm ve Otel İşletmeciliği değilse de ailesinin dileği üzerine üniversite tercihleri arasına turizm ve otelcilik yazıyor ve sonuçlar açıklandığında kazandığını öğreniyor.

Ayşe bugün geldiği noktadan çok memnun.

"Şimdi geriye bakıp düşündüğümde, iyi ki Bilkent, iyi ki turizm ve otelcilik diyorum. Bu işi tanıdıktan sonra, başka bir iş yapamazmışım diye düşünüyorum."

Yiyecek içecek dersleri

Kolejdeki 25 kişilik sınıftan 10 kişi Bilkent Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümü'ne birlikte başlıyorlar. İlk yılın zorunlu stajı için turizmi seçiyor Ayşe. Ailesine ait seyahat acentesinde bilet satışı, tur operatörlüğü gibi konularda deneyim kazanıyor.

İkinci sınıfa başladığında, en çok ilgisini çeken yiyecek içecek dersleri oluyor. Bu konuda projeler üretiyor, bilgilerini geliştiriyor. Artık turizm ve otelcilğe iyice alışıyor, hattâ kendini kaptırıyor.

Hazırladığı bir proje, Türkiye'deki ve dünyadaki otellerin hangi kıstaslara göre yıldız aldığıyla ilgili. Çok ciddi

başka bir iş yapamazdım

bir proje bu. Fransa'dan Michelin firmasının bu işi yaptığını öğreniyor. Turizm Bakanlığı'nın bile bilmediği bu konuyu proje olarak sunuyor.

Kongre Merkezi üzerine

Başarılarına hep yenilerini katıyor Ayşe. Dördüncü sınıf stajı Ankara'da bir kongre merkezi kurma projesi. Hazırlığı, çizimiyle başlı başına bir buluş bu.

"Benim işimde insanların mutluluklarını paylaşıyorsunuz. Bu çok hoş bir duygu. Bir düğün organize ediyorsunuz. Düğün sahipleri sizi hep yanında görmek istiyor; size danışıyor; sizinle her şeyini paylaşıyor."

"Otelcilik çok keyifli ama çok zor ve özveri gerektiren bir iş. Otele giriş saatinizi biliyorsunuz; ama çıkış saatinizi bilemezsiniz!"

"Şimdi geriye bakıp düşündüğümde, iyi ki Bilkent, iyi ki turizm ve otelcilik diyorum. Bu işi tanıdıktan sonra, başka bir iş yapamazmışım diye düşünüyorum."

Okul günlerinin arasına bir parantez açıyoruz şimdi... Sheraton Otel'i'nin yanında yeni bir kongre merkezi inşaatına başladığını anlatıyor. Bundan duyduğu heyecan sadece sözlerine değil, pırıltılı güzel gözlerine de yansıyor.

Bu arada inşaat halindeki Sheraton Otel'i Kongre Merkezi ile ilgili açıklama yapıyor.

"Yeni Kongre Merkezi'nin açılmasıyla Ankara, şehir içinde büyük bir merkeze kavuşacak. 2005 yılının Eylül ayında tamamlanması bedefleniyor. Merkezde 150 oda, 1500 metrekare konferans salonu, fuar alanı olarak kullanılabilecek fuayeler, business center gibi bölümler bulunacak ve ek bina otelle birleşecek. Büyük kongreler artık İstanbul ve Antalya yerine Ankara'da yapılabilir."

Ayşe, öğrenciliği sırasında yaptığı projelerle gururlanıyor haklı olarak.

"Bir defa bir restoran kurduk. Açılışından işletmesine kadar her ayrıntının yer aldığı bir çalışmaydı bu. İç mekândan tabak, çatal ve bıçaklarına, masa örtülerinden, münüye kadar her şey vardı projede."

Sheraton'la tanışma

Öğrenciliği sırasında kongre hostesi olarak Sheraton Otel'i'nde çalışıyor. İlk kez bu vesileyle tanışıyor ilerde ona yeni ufuklar açacak olan Sheraton'la. Staj zamanı geldiğinde ilk başvurduğu yer yine Sheraton oluyor. Ziyafet bölümünde yapıyor stajını.

"Staj sırasında çok şey öğrendim. Öyle kaptırmıştım ki işe kendimi, stajyer olduğumu söylemeden iş bağlantıları yapıyordum; sadece imza atan ben değildim. Staj bittiği balde ben hâlâ çalışıyordum."

1994 yılında, üniversiteden mezun olduktan sonra, önce Sheraton'un işletme şirketi Turser'de çalıştı genel müdür sekreteri olarak. Bir buçuk yıl sonra Sheraton Ziyafet Ofisi'nde yer açıldığında akla ilk gelen isim elbette ki Ayşe Yaramanoğlu'ydü.

BİLMED'in Mezunlar Balosu

**BİLMED'in
10. Yıl
Mezunlar
Balosu
115 kişinin
katılımıyla
Bilkent
Otel'de
yapıldı.**

BİLMED'in 10. Yıl Mezunlar Balosu Bilkent Otel'de yapıldı. Katılımcılar, balo boyunca "Hiç değişmemişsin!" diyerek birbirlerine iltifat ettiler.

Balo salonunda önce Bilkent'in kuruluşundan bugüne gelişimini anlatan ve 10. yıllarını kutlayan mezunların fotoğraflarıyla dolu beş dakikalık bir barkovizyon sunumu yapıldı.

BİLMED Genel Kurulu'nca derneğin kurulma ve gelişmesindeki katkılardan dolayı onursal üyelik verilmesine oy birliğiyle karar verilen Mütevelli Heyeti Başkanı ve Bilkent Üniversitesi Kurucusu Prof. Dr. İhsan Doğramacı, Rektör Prof. Dr. Ali Doğramacı, Mütevelli Heyeti Başkan Vekili Gündoğdu Akkor ve eski Öğrenci İşleri Dekanı Zeynep Köksal'a BİLMED Yönetim Kurulu Başkanı Bozkurt Yılmaz ve 2. Başkan Ahmet Nalbur tarafından Onursal Üyelik Belgesi verildi.

Belgesini aldıktan sonra İ. Doğramacı'nın "88 yaşındayım. Bu yaşıma kadar birçok plaket ve ödül aldım. Ancak bir mutluluğa erişememişim. O da Bilkent mezunu olmaktı. Bana

bu üyeliği vererek, bu mutluluğu tattırdınız; teşekkür ederim" sözleri ayakta alkışlandı ve duygulu anlar yaşanmasına neden oldu.

10. mezuniyet yıllarını kutlayan 1992 ve 1993 mezunlarına 10. Yıl Hatıra Sertifikası verilmesi ve toplu fotoğraf çekiminin ardından canlı müzik ve Radyo Bilkent eşliğinde dans edildi.

Piyango'da boş yoktu! Çıkan hediyeler heyecanla beklendi. Ankara'da oturanlara İstanbul'dan, İstanbul'da oturanlara Ankara'dan hediyeler çıktı. Gece saat 01.00'de müzik sona erdiğinde, dans pistindeki herkes son bir şarkı daha istedi! BİLMED, geceye katılan ve destek veren herkese teşekkür ediyor.

Mezunların Salı Toplantıları

Yaz boyunca ara verilen 'Salı Toplantıları' yeniden başladı. 2 Eylül akşamı Ankara Kavaklıdere Tenis Kulübü'nde 120 kişinin katılımıyla gerçekleşen 'Yaza Veda Partisi' çok keyifli geçti.

Katılan tüm arkadaşlar yazı güzel geçirmiş ve bronzlaşmıştı. Uzun zamanlar birbirleriyle görüşmemiş olanlar hasret giderdiler. Nefis yemeklerin afiyetle yendiği partide BİLMED An-

kara Salı Toplantıları Sorumlusu ve BİLMED webmaster'ı Aslıhan Yazan'ın (THM '99), doğum günü de kutlandı. Organizasyona katkılarının dolaylı Mütevelli Heyeti Başkan Vekili Gündoğdu Akkor'a, ev sahipleri Tuğçe Korhan (ETS '98) ve Nilüfer Mavi'ye (IR '99) canlı müzik konusundaki katkılarının dolaylı da Boğaç Üner'e (IE '91) teşekkürler...

Salı Toplantıları Nerelerde Yapılıyor?

BİLMED Salı Toplantıları ayda birkaç kez dört değişik ilde, farklı mekânlarda yapılmaktadır. BİLMED üyeliği şartı olmaksızın, aynı şehirde yaşayan mezunlarımızın bir araya gelerek tanıştıkları ve sohbet ettikleri bu toplantılarda, çoğu zaman, köklü dostlukların temelleri de atılmaktadır.

Ankara, İstanbul, İzmir ve Antalya'da gerçekleştirilen bu toplantılar dışında Adana ve Bursa'da da mezunlar zaman zaman bir araya geliyor. Bu toplantılar hakkında bilgi almak için BİLMED Ankara Ofisi'ni aramanız yeterli olacaktır.

BİLMED Ankara Ofisi
0312 - 290 26 45

İstanbul'da tekne turu

BILMED İstanbul Grubu, güneşli bir sonbahar günü Boğaz'da tekne turu yaptı. Prof. Murat Belge'nin de katıldığı turda Boğaz'ın doğal güzelliğine ve kıyı boyu sıralanmış yalılarındaki tarihî ve estetik dokuya bir kez daha hayran kalan BILMED'liler keyifli bir pazar günü geçirdiler.

İzmir'de Salı Toplantısı

İzmirli Bilkentliler Salı Toplantıları'na başladı. Bu yılın ilk toplantısından görüntüler.

Bursa'da Salı Toplantısı

Bursa'da yaşayan Bilkentliler Cha Cha Restorant'ta buluştular. 17 kişinin katıldığı toplantı geç saatlere kadar sürdü.

Laboratuvarlar ve Sahneler

Elif Palabıyık CS'98

Mezuniyet sonrası hissettiğim ilk şaşkınlığı üzerimden kısa sürede attıktan sonra, iş hayatında ne denli hareket ve uyum yeteneğimiz olduğunu gördüm. Bunun sadece aldığımız teknik ağırlıklı eğitimin sağladığı bir rahatlık olduğunu düşünüyordum.

Bilkent Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü'nden 1998 yılında mezun oldum. Okulumun bana kazandırdığı güçlü teknik altyapının kapıları sonuna kadar açtığını sevinerek gördüm. Daha mezun bile olmadan amacımı belirlemiştim; işim hazır. 5 yıllık çalışma hayatımın ilk iki yılı boyunca, Zorlu Holding'in Satış ve Dağıtım kanallarının otomasyonunu sağlamakla sorumluydum. Oradaki projeleri başarıyla tamamladıktan sonra 3 yıl süresince, Oracle Türkiye'de, son 5 yıldır çok ünlü olan "Müşteri İlişkileri Yönetimi" - çok duyulan adıyla adıyla CRM- ürünleri danışmanı olarak çalıştım. Şu aralar da edindiğim bu teknik temelin üzerine, yönetim becerilerini eklemek için Amerika'da MBA eğitimi imkanlarını araştırıyorum; ilgimi çeken konularda çalışan öğretim üyeleri ile görüşüyorum.

Mezuniyet sonrası hissettiğim ilk şaşkınlığı üzerimden kısa sürede attıktan sonra, iş hayatında ne denli hareket ve

uyum yeteneğimiz olduğunu gördüm. Bunun sadece aldığımız teknik ağırlıklı eğitimin sağladığı bir rahatlık olduğunu düşünüyordum. Kararlı olduktan sonra insanın her şeyi başarabileceğine ve tüm engelleri aşabileceğine inandırmıştı Bilkent beni. Mühendislik disiplininin bu konudaki etkisini tartışmak yersiz. Okul yıllarını şöyle bir hatırlayınca, oldukça yoğun olan mühendislik programının, baskı altında zaman planlamayı zorlayarak da olsa öğrettiğini farkettim. Çünkü bir zaman sonra, okul sorumluluklarının yanında, film gösterilerini, step seanslarını, güncel olayları ve sanatsal aktiviteleri kaçırmadan takip edebilir hâle gelmiştim. Bu şekilde hayata bakış açım daha da genişlemiş ve renklenmişti. Dolu dolu yaşıyordum; yoruluyordum da, yoruldukça yaşadığımı daha yoğun hissediyordum. Bu eğilimi iş hayatında da devam ettirdim doğal olarak. Özdisiplin sağlayınca istediğim noktaya çok daha rahat vardığımı görmüştüm. İşe gitmeden, sabahları spor salonunda geçirilen iki saat bana daha sonra hiç beklemediğim bir sürpriz olarak geri döndü.

Haftanın 4-5 günü gittiğim spor klübünde, tae-bo derslerini veren arkadaşım Luis Cepeda, üyesi olduğu amatör bir çokuluslu müzikal tiyatro grubundan bahsetti. 12 ülkeden yaklaşık 100 üyesi bulunan, kimsesiz çocuklar ve eğitim yararına müzikaller sahneye koyan bir gruptu 'Speech Bubbles'. Sonra, benim de danslarda yer alabileceğimi düşündüğünü söyledi. Çok şaşırtıcı gelen bu tekliften sonra, ilk önce sadece izleyici olarak katıldığım provalar, yerini bizzat dansettiğim, kısmen oyunculuk da yaptığım provalara, hattâ gösterilere bıraktı. 22 parçadan oluşan 'I Do I Do I Do' adlı İngilizce müzikalin 15 parçasında rolüm vardı. 4 ay süren

ve haftada ortalama 20 saatlik prova gerektiren müzikali, 2002 yılında 6 kez sahneye koyduk. 2003 yılında da Grease, Chicago, Cabaret ve Mamma Mia müzikallerinden derlenen parçalardan oluşan 'Razzle Dazzle' müzikali 5 kez sahnelendi. Aşağıdaki fotoğraf bu müzikale ait. Alkış almanın ve sahne ışıklarının verdiği heyecan ve beğenilme duygularının yanında, sinerjik takım çalışmasının verdiği zevki de tatmıştık. Ve bütün bu harcanan enerji sonunda elde edilen gelir kimsesiz çocuklar ve eğitim yararına harcanacaktı. Bunun verdiği manevi tatmin hiçbir şey ile karşılaştırma kabul etmezdi.

Bütün bunları size sadece kendi yaşamımdan bahsetmek için yazmadım. Zaman zaman hayatın monotonluğu yüzünden ya da sorumluluklarımızın zamanımızın çoğunu alması nedeniyle potansiyelimizin farkına varamayabiliyoruz. Ancak, bence herkes içinde kendinin bile farkına varamadığı yetenek ve potansiyeller barındırıyor. Aldığımız eğitim bunun bir bölümünü ortaya çıkarıyor belki de. İnsanın, ilgi alanlarını arttırarak neleri başarabileceğini fark ettiği zaman duyduğu heyecanı ve mutluluğu sizinle paylaşmak istedim. Çünkü heyecan duyulmadan yapılan işlerin başarıya ulaşacağına inanmıyorum.

sınıf haberleri

Bu sayfada yer almasını istediğiniz iş, evlilik, ödül gibi haberlerinizi bize iletiniz.

e-mail:

dergi@bilkent.edu.tr

1988

Ahmet Coşar - Bilgisayar Mühendisliği (Master)
Ankara'da Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde
"Yrd. Doç. Dr." olarak çalışmaktadır.

1990

Tunç Akman - Bilgisayar Mühendisliği
Fransa'da Alcatel'de "Sales Development Manager"
olarak çalışıyor.

1992

H. Alper Aköz - İşletme
İstanbul'da Alfa Laval Dış Tic. Ltd. Şti'de "Finans ve
Personel Müdürü" olarak çalışıyor.

Hakan Öngüç - Endüstri Mühendisliği
Belçika'da Procter & Gamble'da "Program Müdürü"
olarak çalışıyor.

1993

H. Gürhan Gür - İşletme
Aylin Erözalp ile evlendi.

Defne Ongun - Turizm ve Otel İşletmeciliği
Mengü Müminoğlu ile evlendi.

Çağlar Göğüş - İşletme
Beş kurucu ortak ve yirmi iki uzman danışmandan oluşan
profesyonel kadrosuyla Türkiye, Doğu Avrupa, Balkanlar
ve Ortadoğu pazarlarına yönetim danışmanlığı hizmeti
veren Pepper & Rogers İstanbul Ofisi'nde "Danışman"
olarak görev yapıyor.

1994

Alper Laçın - İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı
Ankara'da Cafe My Home'da "Genel Müdür"
olarak çalışıyor.

1996

Özgür Dovan - İktisat
İstanbul'da Akbank TAŞ'de "Yönetmen"
olarak görev yapmakta.

Arzu Karcı - Uluslararası İlişkiler
İstanbul'da Erberk Ajans'da "Pazarlama ve Halkla
İlişkiler Müdürü" olarak çalışıyor.

1997

Metin Semiz - İngilizce-Türkçe Çevirmenlik
Ankara'da Anadolu Ajansı'nda
"Çevirmen-Muhabir" olarak çalışmakta.

Deniz Ağı Numanoğlu - Turizm ve Otel İşletmeciliği
Cisco Systems Ankara'da "Ofis Asistanı" olarak
Kasım ayında göreve başladı.

Kazım Murat Ateş - Turizm ve Otel İşletmeciliği
Ankara'da Saray Turizm Hava ve Yer Hiz Ltd. Şti'nde
"Müdür" olarak çalışıyor.

1998

M. Görkem Elverici - MBA
İstanbul'da T. İş Bankası AŞ'de "Müfettiş" olarak
çalışıyor.

Yeliz Lambson - Uluslararası İlişkiler
İstanbul'da Koçbank AŞ'de "Yönetmen Yrd." olarak
görev yapmakta.

Mezunlardan Haberler

1998

Ayşe Naz Metin - Turizm ve Otelcilik
Ankara'da Kubaba Turizm Seyehat Acentası'nda
"Satış Müdürü" olarak çalışıyor.

Miraç Pehlivan - Turizm ve Otelcilik
İzmir'de Efetur Seyehat Acentası'nın "Sahibi"

Haldun Alpaslan Peker - Matematik
Konya'da T.C. Selçuk Üniversitesi'nde "Araştırma
Görevlisi" olarak çalışıyor.

Bekir Akdemir - İşletme
Ankara'da BPB Gypsum Üretim ve Tic. Ltd. Şti.'de
"Finans Kontrol Personeli" olarak çalışıyor.

Beyza Kıvrak - İngiliz Dili ve Edebiyatı
Hakan Aydın ile evlendi.

Melahat Küçükarslan - İç Mimarlık ve Çevre
Tasarımı
Ankara'da Çankaya Üniversitesi'nde "Araştırma
Görevlisi" olarak çalışmakta.

Alp Karayalçın - Turizm ve Otel İşletmeciliği
Ankara'da Flap Tur'da "Departman Müdürü" olarak
çalışmakta.

1999

Tonguç Lokman Ekşi - Bilgisayar Mühendisliği
Ankara'da Havelsan'da "Mühendis" olarak görev
yapmakta.

Burcu Sav - Bankacılık ve Finans
Ankara'da Bayındırbank AŞ'de "Uzman Yrd." olarak
çalışıyor.

Hande Pilevnelioğlu - Turizm ve Büro Yönetimi
İstanbul'da Adecco'da "Danışman" olarak
çalışıyor.

2000

Ela Tontu - Uluslararası İlişkiler
Ankara'da Dörtel Tekstil Örmeye ve San. AŞ'de
"Müdür Yrd." olarak çalışıyor.

Zeynep Kazan - Mütercim Tercümanlık
Ankara'da Başkent Üniversitesi'nde "Okutman"
olarak görev yapmaktadır.

Ömer Bahadır - İşletme
İstanbul'da Koçbank AŞ'de "Müfettiş Yrd." olarak
çalışıyor.

2002

Deniz Özkut - İngiliz Dili ve Edebiyatı
Ankara'da AB Mesleki ve Teknik Eğitimin Modernizasyonu
Projesi'nde "Tercüman" olarak görev yapıyor.

Kerem Kaya - İktisat
Ankara'da denetim ve mali müşavirlik firması
Deloitte&Touche'da "Denetçi" olarak çalışıyor.

Doruk Sazer - İşletme
Ankara'da denetim ve mali müşavirlik firması
Deloitte&Touche'da "Denetçi" olarak çalışıyor.

Tan Yeşilada - Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Ankara'da denetim ve mali müşavirlik firması
Deloitte&Touche'da "Denetçi" olarak çalışıyor.

Eda İnan - İngiliz Dili ve Edebiyatı
Mert Kalyon'la evlendi ve İstanbul'da Beyoğlu Özel Pera
Güzel Sanatlar Lisesi'nde "İngilizce Öğretmeni" olarak
çalışıyor.

2003

Deniz Özkan - Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi
Ankara'da Pack & Net şirketinde
"Yönetici Asistanı ve Pazarlama Müdürü"
olarak çalışıyor.

Hatice Mine Bahadır - İngiliz Dili ve Edebiyatı
Londra'da yapılan "The Poetry Challenge" adlı
şiir festivaline davet edildi ve bu festivalde üç
İngilizce şiirini okudu.

BİLMED hakkında

BİLMED, Bilkent Üniversitesi Mezunlar Derneği, 1993 yılında İstanbul'da 11 Bilkent mezunu tarafından kurulmuştur ve Dernekler Kanunu'na göre yönetilmektedir.

BİLMED'in 3 temel misyonu vardır:

- Bilkent isminin yücelmesine katkıda bulunmak,
- Tüm Bilkent Mezunlarını tek bir çatı altında toplayarak bir sinerji yaratmak,
- Toplum yararına projeler üretmek ve işler yapmak.

BİLMED, Bilkent mezunlarını çeşitli vesilelerle biraraya getirmektedir. İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, Bursa ve Antalya'da gezi, turnuva ve sanat etkinlikleri düzenlemekte ve bu şehirlerle birlikte yurtdışında da toplantılar organize etmektedir.

BİLMED'e nasıl üye olunur?

BİLMED'e üyelik için başvuru formunu dergimizin içinde bulacaksınız.

Üye olarak yapacağınız küçük bir katkı, her gün biraz daha gelişen ve büyüyen dernek için önemli bir destek olacaktır.

Üye olmak için ekteki formu doldurmanız, giriş ücreti olarak 5 milyon TL. ve yıllık aidat için de 20 milyon TL. ödemeniz gerekiyor.

BİLMED üyeleri kefişsiz ve koşulsuz olarak Bonus Kredi Kartı'na da sahip olabiliyorlar.

www.bilmed.org.tr
BİLMED Ofisi 0312-2902645

BİLMED'e yeni slogan

Yıllardır

'Together everyone achieves more'

sloganını kullanan BİLMED yeni bir slogan arıyor. Önerilerinizi

bilmed@bilmed.org.tr

adresine gönderebilir

veya

BİLMED Ankara Ofisi'ni

arayarak bildirebilirsiniz.

BİLMED Ankara Ofisi:

312-290 2645

Yönetim Kurulu'nca seçilen

en az 3 slogan üyelere duyurulacak ve

sadece üyeler arasında yapılacak

bir anketle yeni dönem sloganı belirlenecek.

BİLMED yardım kampanyaları

BİLMED, çeşitli yardım kampanyaları düzenlemekte.

BİLMED'in son yıllarda yaptığı yardımlar:

- Ramazan ayı dolayısıyla maddi durumu iyi olmayan öğrenciler için Denetleme Kurulu Başkanımız Aslıhan Yazan'ın (THM/99) araştırmaları ve önderliğinde Ankara Aydınlikkevler Ticaret Lisesi için "Yardım Kampanyası" gerçekleştirildi. Toplanan bağışlarla 100 öğrenciye erzak yardımı yapıldı. 120 öğrenciye yeni kabanlar hediye edildi.
- 23 Nisan 2003 Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramında İstanbul Eyüp Çocuk Yuvası ziyaret edildi. 84 çocuğa kıyafet, oyuncak ve kitaplardan oluşan hediyeler verildi.
- Ankara'nın Sincan ilçesi Mehmet Akif İlkokulu'nda "BİLMED Kütüphanesi" kuruldu. Yepyeni kitaplarla kurulan kütüphane, öğrenciler tarafından kullanılmakta.
- TEV (Türk Eğitim Vakfı) aracılığıyla küçük bir depremzedeye ilk öğrenimini karşılamak amacıyla burs verildi. Yine TEV aracılığıyla bir başka öğrenci de 2002 eğitim döneminde BİLMED katkısıyla eğitime başladı.
- Bu dönem üniversite birincisi olan öğrenciye BİLMED "Başarı Bursu" verdi.

***Hâlâ BİLMED üyesi değilseniz,
katılımınızı bekliyoruz.***